

கலப்பை

KALAPPAI 54

களம் 14

ஏர் 2

ஜப்பசி 2007

2.50

அவுஸ்தீரேவியா பட்டதாரிகள் தமிழர் சங்கம்
Tamil Competition - Australian Society of Graduate Tamils

அவுஸ்தீரேவியா, நியூசிலாந்து
தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் - 2008

இந்த ஆண்டும் வழக்கமாகவே அவுஸ்தீரேவியாவின் மற்ற மாநிலங்களிலும் நியூசிலாந்திலும் பல போட்டிகள் நடாத்தப்பட திருக்கின்றன. மொத்தமாக 10 போட்டிகள் தேசிய நிலையில் நடாத்தப்பட்டு, அவற்றிற்கு முதற் பரிசாக தங்கப்பதக்கம் வழங்கப்பட கிருக்கின்றது.

சிட்னியில் போட்டிகள் : ஆகஸ்ட் மாதம் 9ம், 10ம், 16ம், 17ம் தீக்திகளிலும் நடைபெறும்.

தேசிய நிலை எழுத்தறிவுப் போட்டிகள் :
ஆகஸ்ட் மாதம் 16ம் தீக்தி நடைபெறும்.

மற்றெலூம் தேசிய நிலைப் போட்டிகள் (பேச்சு, பாடல்மன்றப் போட்டிகள்):

ஒக்டோபர் மாதம் 4ம் தீக்தி சிட்னியில் நடைபெறும்.

அவற்றிற்கான பரிசளிப்பு விழா ஒக்டோபர் மாதம் 5ம் தீக்தி நடைபெறும்.

போட்டிகளின் விபரங்களும் விண்ணப்பப் படிவங்களும் சீத்திரை மாதம் உங்கள் பாடசாலையூடாகவோ, அல்லது தனிப்பட்ட முறையிலேர் அனுப்பி வைக்கப்படும். இந்த விபரங்களை எமது இணையத் தளத்திலும் (www.kalappai.org) பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

விண்ணப்ப முடிவு தீக்தி ஜூன் மாதம் 23ம் தீக்தி. எனவே உங்கள் விண்ணப்பங்களை முன்வடியே பெற்றுக் கொள்ளாதவர்கள், தயவு செய்து எம்முடன் (02) 9758 7970 என்ற தொலைபேசி தீவிரமாக கொள்ளவும்.

**குந்தமிழ் போட்டிகள்க்கு பந்துபற்றவிருக்கும் உங்களுக்கு
எஷ்டு நல்வாழ்ந்துகூக்கலீங்!**

- தமிழ் ஊக்குவிப்புக் குழு , 2008

PO Box 4040 Homebush NSW 2140.
Tel: 0433 088 725 or (02) 9758 7970
Email: asogt.tc@gmail.com
Web: www.kalappai.org

மனித மனத்தை உழுகின்ற

கலப்பை

உலகத் தமிழர்தம் உணர்வை உயர்த்தி நிற்கும்

●

கலப்பை

அவுஸ்தீரேவியா பட்டதாரிகள் தமிழர் சங்க ஆதாரில் வெளிவரும் காலாண்டுச் சஞ்சிகை

●

தலிப்பிரதி : Aus. \$2.50

ஆண்டுச் சந்தா

உண்டாடு : Aus. \$10.00

வெளியூடு : Aus. \$20.00

●

பிரசரிக்கப்படாத பட்டப்புக்களைத் திரும்பப் பெற இயலாது.

ஆசிரியர் குழுவுடன்

தொடர்புகொள்ள.....

Tel : (612) 9758 7970

●

KALAPPAI

P.O. Box 4040,

Homebush, NSW 2140

AUSTRALIA

E-mail : kalappai@gmail.com

Internet : www.kalappai.org

●

இதற்கு வடிவமைப்பு

மித்ர ஆர்ட்ட்ஸ் & கிரியேசன்ஸ்

91-44-2372 3182 / 2473 5314

உள்ளே...

இளைஞர்களின் வழிகாட்டியாக....	2
அன்பு	4
ஒட்டாத மன	6
அழலயமும் அரச்சகரும்	13
நாகபந்தம்	19
Red Rice....	20
Yoga For Seniors	28
மலை ஏறும் நதிகள்	35
சிரிமா	40
தலைவிதி	45
பிரார்த்தனையின் சக்தி	50
மகாகவி பாரதி	53
பாகள்	58
இங்கிருந்து எங்கே	65
மலர் மாலை	69
உங்கள் திறமைக்கு ஒரு சவால் !	71

இளைஞர்களின் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்த திரு. கதிர்காமநாதன் அவர்கள்

“ஒவ்வொரு வகையான் அறவினை ஒவ்வாகே
செல்லும்வாய் எல்லாஞ் செயல்”

— குறள் 33

என்ற வளர்ஞர்வனின் வேண்டுதலை முழுமையாக ஏற்று வாழ்வாக்கு வாழ்ந்தவர் திரு. கனகசபை கதிர்காமநாதன் அவர்கள். நன்னலமற்ற சேவையாளர், கடமை வீரர், அன்பாகப் பழகுவார், என்றும் நேர்வை தவறாதவர், தெய்வப்பற்று மிக்கவர், சமூக சேவையாளர், தற்பெருமை அற்றவர் என்று அன்னாரின் குணாதிசயங்களை பட்டியல் படுத்திக்கொண்டு போகவார். அவற்றுள் மிகவும் சிறப்பான அம்சம் இளைஞர்களின் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தமையே. அவரது சுயநலமற்ற சிந்தனை, நேர்வை, அறவாழக்கணவில் அவர் வைத்திருந்த அஸ்யாத நம்பிக்கை என்பன மட்டுமல்லாமல், அவர் கொண்டிருந்த புரிந்துணர்வு, பொருமை என்பன பல இளைஞர்களையும் கவர்ந்தது. அவரது மறைவு இளைஞர் சமுதாயத்திற்குப் பாரிய இழப்பென்றே கருதவேண்டும்.

இளைஞர்கள் பவராவும் அன்பாக ‘கதிர் அங்கின்’ என்று அழைக்கப்பட்ட திரு. கதிர்காமநாதன் அவர்கள் முதன் முதலையாக 1994ம் ஆண்டு சிட்டி பல்கலைக்கழக தமிழ் சங்கத்தின் நிகழ்வொன்றில் சந்தித்தேன். சமூகத்தில் இருக்கும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு நிதி உதவி வழங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட உNIFUND செயல் திட்டத்தில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டு, அதன் வெற்றிக்கு முழு மூச்சாகப் பாடுபட்டவர்களுள் திரு. கதிர்காமநாதன் அவர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர். சிட்டி பல்கலைக்கழக தமிழ் சங்கத்தின் செயல்பாடுகள் பலவற்றில் முன்னிற்று உழைத்தவர். அவர் காட்டிய ஊக்கமும், அவர் கொண்டிருந்த அன்பும் எவ்வள இளைஞர்களையும் மிகக் கவர்ந்தன. அவரது அறிவுரைகளும், வழிகாட்டிலும் சிட்டி பல்கலைக்கழக தமிழ் சங்கத்தின் வெற்றிக்கு அளிகலன்களாகத் திகழ்ந்தன என்றால் மிகையாகாது. அவருடன் பழகிய ஒவ்வொரு நொடிப் பொழுது வாழ்நாளில் மறக்கமுடியாத இனிய அனுபவங்களாக விளங்குகின்றது.

காவடிக் கந்தன் என்று போற்றப்படுகின்ற கதிர்காமக் கந்தனின் அருளினால் திரு. கனகசபைக்கும், திருமதி. ரத்தினம் கனகசபைக்கும் முதல் குழந்தையாக 1944ம் ஆண்டில் திரு. கதிர்காமநாதன் பிறந்தார். சிறு வயதில்ருந்தே கல்வியிற் சிற்று விளங்கிய கதிர்காமநாதன் அவர்கள் 1965ம் ஆண்டு கொக்குவில் இந்துக் கல்வுரியில் இருந்து பேராதனை பல்கலைக்கழக பொறியில் பீடத்திற்கு அனுமதி பெற்றார். பல்கலைக்கழக காலப்படுத்தியிலேயே பல சமூக சேவைகளில் ஈடுபடத் தொடர்ச்சிகள் பிரிக்குத் தெர்த்து பெற்ற குறிஞ்சிக் குருர், ஆலய நிர்மாணப் பணிகளில் ஈடுபட்டு அதன் வெற்றிக்கு அயராது பாடுபட்டார். இவ்வகை, ரஷ்யா, நூற்றிரியா, புருணை போன்ற நாடுகளில் பணிபுரிந்து 1989ம் ஆண்டு அவுட்திரேவியாவில் குடும்பத்துடன் குடியேறினார். அவரது வருடை அவஸ்திரேவிய தமிழ் சமூகத்திற்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதம் என்றே கருதவேண்டும்.

திரு. கதிர்காமநாதனின் உதவியைப் பெறாத அமைப்புகள் சிட்டியில் இவ்வை என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் அவர் எமது சமூகத்திற்கு முது கூலும்பாகத் திகழ்ந்தவர். தமிழ் மொழி, கலை, கலாச்சாரம் போன்றவற்றை வளர்க்கும் அமைப்புகளில் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் தொட்டு அவுட்திரேவிய பட்டாரிகள் தமிழ்ச் சங்கம் வரையும், ஆன்மீகத் துறையில் சத்திய சாமி அமைப்புகள் தொட்டு சிட்டி முருகன் ஆலயம் வரையும், சமூக செயற் பாடுகளில் திருமணங்கள் தொட்டு இறுதிக் கிரியைகள் வரையும் அன்னாரின் சேவைகள் பரந்து விரிந்து இருந்ததை யாம் அறிவோம். கடந்த தசாப்தத்தில் சிட்டியில் எமது மொழியும் சமயமும் வளர்ச்சி கண்டிருக்கின்றன என்றால் அந்த வெற்றிக்குக் காரணமானவர்களுள் முக்கியமானவர் திரு. கதிர்காமநாதன் அவர்கள். அதையும் விட முக்கிய விடயம் என்னவென்றால், வருங்காலச் சந்ததியினரும் தொடர்ந்தும் எமது மொழியையும், சமயத்தையும்

வளர்த்துவருவதற்கு வித்திட்டவர் திரு. கதிர்காமநாதன் அவர்கள்.

எமது மொழி, கலை, கலாச்சாரம் மற்றும் சமயம் இந்நாட்டில் நிலைத் திருப்பதும், இங்கு பிறந்து வளர்ந்து வருகின்ற இளைஞர்களின் கைகளில்தான் இருக்கின்றது என்பதை யாவரும் அறிவோம். அந்த வஸயில் இளைஞர்களை உக்குவித்து, அவர்களை வழிப்பதுக்கு அவர்களையும் எமது மொழி மிகும், சமயம் மிகும் பற்றுவன்வர்களாகப் பேன்டு சிலவர்கள் சிலவர். இவர்களுள் வாய்ச் சொல்லவில் வீரர்களாக, அரசியல்வாதிகளைப் போன்ற மேட்டப் பேச்களில் கூறிவிட்டு செயல்களில் எதையும் சாதிக்காத பலரையே நாம் காண்கின்றோம். ஆணால் திரு. கதிர் காமநாதனோ வாய்ச் சொல்லுவதன் நின்று விடாமல், செயல்லும் சாதித்துக் காட்டிய ஒரு தனிச்சிறப்பு கொண்ட பெரியார்.

பல அமைப்புகளுடைய அவருடன் நெருங்கிப் பழகுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. ஒவ்வொரு முறை சந்திக்கும்பொழுதும் அவர் மீண்டும் மண்டும் கூறுவது என்னவென்றால், இங்கு பிறந்து வளர்கின்ற இளைஞர்களுக்கு நாம் எம்மால் இயன்றவற்றைச் செய்யவேண்டும், அதை மட்டுமே சிந்தனையாகக் கொள்ள வேண்டும், எந்த சவால்களையும் எதிர் கொண்டு நாம் சாதிக்க வேண்டும் என்று கொடுமையாக பல இளைஞர் அமைப்புகளுடன் சொந்த தமிழுக்காவும், சமயத்திற்காவும் பாடுபட்டார் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

அவுட்திரேவிய நாட்டிலும் இந்துமதம் தொடர்ந்தும் வளர்ச்சியடைந்து பெருவிருட்சமாக நெருத்திருப்பதற்கு ஆணிரேவாகத் திகழும் அமைப்புகளில் TRAC என்று சொல்லப்படுகிற பண்பாடு, சமயம், அபிவசனை மற்றும் கலாச்சாரம் போன்றவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்து வருப்பதற்கு வரும் இளைஞர் அமைப்பு முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. அவவுமைப்பார்கள் ஆதார கோலாகத் திகழ்ந்தவர் திரு. கதிர்காமநாதன் அவர்கள். ஆண்டாண்டுகளாக நடந்து வருகின்ற தேசிய இந்து மாநாடு திரு. கதிர்காமநாதனின் பிரராத் தலையூடனே ஆரம்பமாகும். நூற்றுக்கணக்கான இந்து இளைஞர்களைக் கவர்ந்துவரும் இம்மாநாடுடன் வெற்றிக்கு திரு. கதிர்காமநாதனின் பங்கு முக்கியமாக இருந்துள்ளது. யோகாசன பயிற்சிப் பட்டறைகள் தொட்டு, சாதவீக் சமையல் தயாரிப்பு வரை இளைஞர்களைப் பயிற்றுவித்து ஊக்கப்படுத்தி வந்தவர் என்பது பலருக்கும் தெரிந்த விடயம்.

சமய வளர்ச்சி மட்டுமல்லாமல், எமது மொழி வளர்ச்சிக்கும் அயராது பாடுபட்டவர் திரு. கதிர்காமநாதன் அவர்கள். அவுட்திரேவிய பட்டநாரிகள் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்து அதன் செயல் பாடுகளில் ஈடுபட்டுவந்தார். UNIFUND செயல் திட்டத்திற்கு இறுதிவரை தலையூடு தாங்கி ஈடுபடுத்தியிருக்கின்ற தயார் துடைக்க அவர் ஆற்றிய சேவையோ அளப்பரியது.

இன்று காலன் எம்மிடமிருந்து பிரித்திருப்பது, எமது இளைய சமூகத்திற்கு அதாரமாக இருந்த ஒரு ஆலமரத்தை, இளைஞர்களன் வழிகாட்டியாக இருந்து ஒரு மகாண, அங்கே உருவாக இருந்த ஒரு சிறந்த பண்பாளனை, தமிழ்ச் சமூகத்தின் தலைசிறந்த ஒரு சேவையாளனை. அவர் எம்மைப் பிரித்திருப்பினும், அவர் ஏற்றிய தமிழ்ப் பற்று, சமயப் பற்று எனும் தீ இளைஞர் மனைதை விட்டு அகவப்போவதில்லை. அவர் காட்டிய பாதையில் நூற்றுக் களைகள் இளைஞர்கள் வெற்றி நடை போடுவார்கள் என்பதில் சிறு சந்தேகமும் இல்லை. இளைஞர்களோடு இவ்வளவு நெருக்கமாகப் பழகிய ஒரு பெரியாரை நான் இதுவரை கண்டில்லை. அதேபோல் இளைஞர்கள் இவ்வளவு நெருக்கமாகப் பழகிய ஒரு பெரியாரையும் கண்டில்லை. இன்று எல்லா இளைஞர்களின்றும் கடன் அவர் கணவை நன்வாக்குவதே!

“நயனாடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார் பண்புபா ராட்டும் உலகு”

— குறள் 994.

கலாந்தி—உமைமைந்தன் பாலேந்திரா

அன்பு

ராணி தங்கராசா

அன்பு, அன்பு என்று நாம் எல்லோருமே மிக் குற்றவாய்க் கொள்கின்றோம். ஆனால் அன்பின் உண்மையான கருத்தை புரிந்து கொண்டோமா என்றால் அது கேள்விக்குறியே. அன்பிற்கும், ஆசைக்கும், பாசத் திற்கும் மிக்க வேற்றுமையுண்டு. அன்பே சிவம், இறைவனே அன்பின் திருவுருவம் உலகில் அன்பினால் அடைய முடியாதது ஒன்றுமில்லை.

இறையருளைப் பெற அன்பே முக்கியமானது. இரசம் பூசப்பட்ட கண்ணாடியில்தான் பிரதிபிள்பம் நன்றாகத் தெரியும். அதேபோல் இதயத்தில் அன்பெனும் இரசம் பதிந்துவிட்டால் இறைவனை இதயத்திலேயே காலங்காம். மனம் அன்பினால் நிறையும்போதுதான் அங்கே கோபம், காமம், குரோதும், மோகம் போன்ற திய சக்திகளின் ஆட்சிக்கு இடமின்றிப் போய் விடுகிறது.

அன்பின்றி வரண்டு போயிருக்கும் எங்கள் பூமியில் அன்பெனும் விதைகள் முளைத்துத் துளிர்த்து வளரவும், எங்கள் இதயங்களில் உன்று அன்பு வெள்ளும் பொங்கிக் கரைப்புரண்டு ஓட்டுவும் உன் அன்பான தெய்வீக கானத்தை இசைப்பாயாக என கிருஷ்ண பகவானின் பக்ஷதைகளான கோபி

கைகள் பகவானை வேண்டிப் பெற்றனர். பிரகலாதனின் அன்பில் உருகிய பெருமான் நாராயணன் அவன் நினைத்தபோதெல்லாம் நினைத்த இடங்களில் எல்லாம் உதவிக்கு வந்தார். காப்பாற்றினார்.

பாரி மன்னனை எடுத்துப் பாருக்கள். ஒரு மூல்லைக்கொடி யின் வாட்டங்கள்டு மனம் தாங்காது அன்புடன் தான் ஏறிவந்த தேரையே அக்கொடி படரக் கொடுத்துவிட்டு கால்நடையாகவே அரண்மனை சென்றான் அந்த நாடாளும் மன்னன். அன்பில் இன்னும் ஒருபடி மேல் சென்றான் சிபிச்சக்கரவர்த்தி. ஓர் பறவையாகிய பூராமேல் அன்பு கொண்டு அதன் உயிரைக் காப்பாற்றும்

பொருட்டு தன் உடம்பிலிருந்து ஊனை அளவின்றி வெட்டி பூராவைக் கொல்ல வந்த வேட னிடம் கொடுத்து பறவையின் உயிரைக் காப்பாற்றினான்.

பண்டைக்காலத்தில் பக்திமிக்க ரிஷிகள் அடர்ந்த கானகங்களில் கொடிய விலங்குகளுடன் கூட இசைந்து வாழ முடிந்ததும் அன்பின் சக்தியினாலேயே குடினமான பாறைகளையும் கூட அன்பினால் கரைய வைக்கமுடியும் என்றனர் பெரும் அறிவாளிகள்.

ஆனந்தத்தைப் பெற அன்பை வளர்க்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைய மக்களோ இப்புளித அன்பின் இலக்கணம் தெரியாது நிரந்தரமற்ற வாழ்வில் உலகியல் பொருட்கள்மீது மீறிய ஆசையை, பாசத்தை வளர்த்து அதாவது பெண்ணாசை, பொன்னாசை, மன்னாசை போன்ற பாசம், பந்தங்கள் பலவற்றை அன்பெனக் கொள்கின்றனர். இதனால் பல வகையான துன்பங்களிற்கும் கொடுரேச் செயல்களுக்கும் வழி வகுத்துக் கொள்கின்றனர்.

அன்பு தன்னாலமற்றது, பிரதி உபகாரத்தை எதிர்பாராதது, பிறர் துயர் துடைப்பதில் இன்பம் காணபது, நட்பிற்கும், பகைக்கும் வேற்றுமை இல்லாதது. கோபத்தை,

வெறுப்பை, ஆசையை அன்பாக மாற்றிக்கொண்டால் உள்ளம் அன்பினால் நிரம்பி சர்வமும் அன்பு மயமாகிவிடும்.

அன்பிற்கு உருவமில்லை. ஆனால் அதை அனுபவிக்கும் போது பற்பல வடிவங்களில் காணப்படுகிறது. எந்த உருவத்தை நினைத்தாலும் அன்பினால் அவ்வருவத்தைத் தரித்துக்கொள்ள முடியும். தண்ணீருக்கு உருவமும் மில்லை, வடிவமும் இல்லை. ஆனால் எந்த வடிவத்திலும் நிறத் திலுமுள்ள பாத்திரத்தில் நீரை நிரப்புகின்றோமோ அவ்வடிவமும் நிறமும் தண்ணீருக்கு ஏற்பட்டு விடுகின்றது. அதேபோன்றதே அன்பும். அன்புதான் தெய்வம். தெய்வத்திற்கும், அன்பிற்கும் வேறு பாடில்லையென பெரும் ஞானியான திருமூலர் கூறும் கருத்துச் செறிந்த பாடலைப் பார்ப்போம். அன்பும் விவும் இருங்கு என்ப அறிகிலார் அன்பே சிவமானது ஆரும் அறிகிலார் அன்பே சிவமானது ஆரும் அறிந்தபின் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.

எனவே ஒன்றெற்றிருப்போம்; தெய்வம் உண்டென்றிருப்போம். உயர் செல்வமெல்லாம் அன்பென்றிருப்போம். அமைதியும் இன்பமும் பெற்று எல்லோரும் வாழ்வோம்.

இட்டாதி டங்கு

2

ஆசி. கந்தராஜா

மேட்டு உணவு

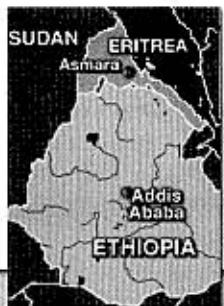
எதியோப்பிய மலைப்பிரதேசத்தின் எரிற்றியா எல்லையில் அமைந்த கிராமம் அது!

அழகான கிராமம். அங்குதான் எட்வெட் பிறந்து வளர்ந்தவன். இருப்பினும், படித்ததெல்லாம் கிராமத்தை ஒட்டிய Axum என்ற நகரத்தில். கிறிஸ்தவ மிஷனரி பாடசாலையொன்றில், சரித்திரம், ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களை முதன்மைப் பாடங்களாகவும், பிரெஞ்சு, ஜேர்மன், லற்றின் ஆகிய மொழிகளைத் துணைப் பாடங்களாகவும் கற்றதாகச் சொன்னான்.

சர்த்திர ர்தியாக, எதியோப்பியா அபிசினியா (Abyssinia) என்றழைக்கப்பட்டது. அண்டை நாடான எரிற்றியாவை இத் தாலியர் தமது குடியேற்ற நாடாக்கினர். அங்கிருந்து எதியோப்பியாவை இணைத்துக்கொள்ள இத்தாலி முயன்றது. இவை பற்றிய பூரண எதியோப்பிய வரலாற்று அறிவு அவனுக்கு இருந்ததை அவனுடன் பேசிய குறுகிய நேரத்தில் தெரிந்து கொண்டேன்.

எரிற்றியா தனிநாடாவதற்கு என்னென்ன காரணங்கள் இருந்தனவோ, அவை அனைத்தும் இலங்கை ஈழப் பிரச்சனை மிலும் உண்டு. எதியோப்பிய புத்திசாலி இளைஞன் ஒருவன் இதை எப்படிப் பார்க்கிறான் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவே அவனிடம் நான் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். இல்லையேல் விலைமாதர்களுக்கு வாடிக்கை பிடிக்கும் ஒரு ஏஜென்டிற்கு நான் ஆயிரம் 'Bir' பணத்தை விட்டெறிந்திருக்க மாட்டேன்.

எதியோப்பியாவில் பெரும்பான்மையாகப் பேசப்படும் மொழி Amharic. இதுவே எதியோப்பிய அரசால் அங்கிகரிக்கப்பட்ட

தேசிய மொழி. எரிற்றியாவில் Tigriya என்கிற மொழியே பொது வழக்கில் உண்டு. இருப்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இத்தாலிய ஆட்சி அதிகாரத்தின்கீழ் இருந்த எரிற்றியா, இரண்டாவது உலக மகாவிபுத்தத்தின்பின், பிரித் தானியர்களின் நிர்வாகத்துக்குரிய நிலப்பரப்பாக்கப்பட்டது.

இலங்கையின் தமிழ்ப் பகுதிகள் எவ்வாறு 1832ம் ஆண்டு பிரித்தானியரின் நிர்வாக வசதிக்காக சிங்கள பகுதிகளுடன் இணைக்கப்பட்டனவோ, அவ்வாறே ஆட்சி வசதிக்காக 1952ம் ஆண்டு பிரித்தானியர்களால் எரிற்றியாவும் எதியோப்பியாவும் ஒரே நாடாக இணைக்கப்பட்டன. இது பச்சை மண்ணையும் சுட்ட மண்ணையும் இணைக்கும் விவகாரம்தான்! எரிற்றிய மக்கள் எதியோப்பிய தேசியத்தில் கரைந்து போகத் தயாராக இல்லை. இதனால் இனப்போர் எழுந்தது. இரண்டு பக்கமும் உயிர்ச் சேதம் பெருகியது.

எட்வெட் பிறந்து வளர்ந்த எரிற்றிய எல்லையோர் மலைப் பிரதேசத்தில் கிளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் திட்டப்பட்டதாக நான் ஊடகங்களில் வாசித்திருக்கிறேன். இதுபற்றி அவனிடம் கேட்டேன்.

சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்தவன், தன்முன்னே மேஜையில் இருந்த கோப்பியை ஒரே மடக்கில் குடித்த பின்னர் பேசத் துவங்கினான்.

'எரிற்றியாவில் இருந்து கொண்டே எதியோப்பியாவை அடிமைப்படுத்த இத்தாலி முயன் நாடு. காடுகளும் தொடர்மலை களும் நிறைந்துள்ள எதியோப்பியாவில் மலைவாழ்க்கைக்கு நன்கு பழக்கப்பட்ட எதியோப்பிய அரசனையும், வில்லும் அம்பும் ஏந்திய அவரது படையையும் வெல்ல முடியவில்லை. 1936ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1941ம் ஆண்டுவரை இத்தாலிய ஆதிகம் எதியோப்பியாவின் சில பிரதேசங்களில் இருந்தபோதிலும், எதியோப்பியா யாருக்கும் என்றுமே அடிமைப்பட்ட நாடாக இருந்ததில்லை. என் தந்தைவழிப் பாடனார் இத்தாலியர்களுடன் தீரமுடன் போர் புரிந்து மாண்டதாக என் தந்தை கூறுவார்.'

இதனைக் கூறியபோது எட்வெட் பெருமிதமடைந்தான். அது நியாயமானதும் கூட!

'உன் தந்தை இப்போதும் நீ பிறந்த கிராமத்தில்தான் இருக்கிறாதா?' எனக் கேட்டேன்.

'அவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டார்,' என்றவன் சில விநாடி மௌனத்தின்பின் மீண்டும் தொடர்ந்தான்.

'இத்தாலிய ஆதிக்கத்துக்கெது ராக எதியோப்பியர்கள் தீரமுடன் போரிட்டார்கள். இங்கேதான்

பிரித்தானியர்கள் வழமை போல தங்கள் முக்கை நுழைத்துக் கொண்டார்கள். எதியோப்பிய வீரர்களுக்கு உதவுகிறேன் பேர்வழி எனக் கூறிக்கொண்டு போரில் இந்தாலியர்களை வெற்றிகொண்டு இரு நாடுகளையும் இணைத்தார்கள்' எனக்கூறி நிறுத்தினான்.

'அங்கேதான் பாரிய வரலாற்றுத் தலை ஏற்பட்டது' எனப் புத்தகங்களிலே படித்த என் ஞானத்தை அவிழக்கத் துவங்கியபொழுது சைகை மூலம் என்னை நிறுத்தி, அவன் தொடர்ந்தான்.

'நீங்கள் சொல்வது உண்மை தான். இந்தாலியர்களை வெளியேற்றுவதில் எதியோப்பியர்களும் எரிற்றியர்களும் சேர்ந்தே போரிட்டார்கள். பிரித்தானியர்களால் இரு நாடுகளும் இணைக்கப்பட்டபின், எதியோப்பியர்களின் ஆதிக்கம் மேலோங்க, எதியோப்பியர்களுக்கும் எரிற்றியர்களுக்குமிடையில் போர் எழுந்தது..'

'இதைக் கொஞ்சம் விளக்க மாகச் சொல்லு. இதே நிலைமை தான் எனது தாய்நாடாகிய ஸ்ரீலங்காவிலும் நடந்தது. என் தந்தையர் நாடான தமிழ் சமுத்தைச்

சிங்கள் நாட்டுடன் இணைத்த அங்கிலேயர் சிங்கள் இனத்தின் மேலாதிக்கத்திற்கு வழிவகுத்தார்கள்,' என்றேன்.

'உங்கள் நாட்டுப் பிரச்சனை பற்றி நான் படித்த மிஷன் பாடசாலையில் மதபோதகர் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். சிங்களம் அங்கு அரச மொழியாக்கப்பட்டது போலவே, இங்கும் இணைக்கப்பட்ட இரண்டு நாட்டுக்கும் எதியோப்பிய மொழியாகிய Amharic பொது மொழியாக பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது.'

'எதியோப்பியாவுடன் ஒப்பிடும் போது எரிற்றியா பரப்பளவில் மட்டுமல்ல, மக்கள் தொகையிலும் மூன்றில் ஒரு பகுதிக்கும் குறைவானது. எரிற்றியர்களின் மொழி, கலாசாரம் ஆகியன எதியோப்பியர்களிலும் பார்க்க முற்றிலும் வேறுபட்டன. செயற்கையான அரசியல் இணைப்பு ஓர் இனத்துக்கு இழைக்கப்படும் அந்தியல் வகை? கொதிக்கும் எண்ணைக் கொப்பரையிலிருந்து தப்புவதற்கு நெருப்பில் குதித்த கதைபோல இந்தாலியர்களின் ஆதிக்கத்து விருந்து விடுபட்டு எதியோப்பியரின் ஆதிக்கத்திற்குள் சிக்கி எரிற்றியர்கள் விழித்தார்கள்' என்றேன்.

இதைச் சொல்லும்பொழுது சமுத்தமிழர் அநுபவிக்கும் துயர்களை நினைவுபடுத்திக்கொண்டதால் உணர்ச்சிவசப்பட்டேன்.

'நீங்கள் சொல்வதை் ஒத்துக் கொள்கிறேன். எரிற்றியர்களால்

மொழித்தினிப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. எரிற்றிய மக்கள் Amharic மொழியைப் பேச வும் பயிலவும் மறுத்தார்கள். இதன் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட கிளர்ச்சி யில் 1993ம் ஆண்டு 'எரிற்றிய மக்கள் விடுதலை இயக்கம்' எரிற்றியாவை தன்னிச்சையாகத் தனிநாடாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டது..'

'அந்த வரலாற்றைக் கொஞ்சம் விபரமாகச் சொல்லேன்' என அவனுடன் கேட்டேன்.

'1974ஆம் ஆண்டில் எதியோப்பியாவில் சோவியத் சார்புடைய கம்யூனிச் சித்தாந்தத்திற்கு ஆதாவானவர்களுடைய கையோங்கி, இராணுவப் புரட்சி மூலம் சோவியத் யூனியனுக்கு விசுவாசம் தெரிவித்த இராணுவம் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியது.

'உலகின் பழைமவாய்ந்த கிறிஸ்தவ மதத்தை ஏற்றிருந்த எதியோப்பிய மக்களால், கம்யூனிச் சித்தாந்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இதளால் 'எதியோப்பிய மக்கள் புரட்சிகர இயக்கம்' எதியோப்பியாவில் தோன்றியது. எதிரிக்கு எதிரிந்தன அல்லவா? எரிற்றிய விடுதலைக்குப் போராடிய

"எரிற்றிய மக்கள் விடுதலை இயக்கத்துடன்" கம்யூனிச் இராணுவ ஆட்சிக்கு எதிராகப் போராட அரும்பிக்கப்பட்ட "எதியோப்பிய மக்கள் புரட்சிகர இயக்கம்" சேர்ந்து கொண்டது..'

இந்த இடத்தில் எட்வேட் ஒரு முத்தாய்ப்பு வைத்தான். ஏன் பேச்சை நிறுத்தி எழுந்தான் என்பது விளங்கவில்லை. சிரித்த வாரே சங்கடத்துடன் சிறுநீர் கழித்து வருவதாகக் கூறிக் சென்றான்.

எதியோப்பிய மக்கள் விடுதலை இயக்கம் போன்றே இலங்கையிலும், ஜே. வி. பி. என்கிற மக்கள் விடுதலை முன்னணி, சிங்கள விடுதலைக்கென்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு தற்போது இனவாதசக்தியாக வளர்ந்திருப்பதை நினைவுபடுத்திக் கொண்டேன்.

எட்வேட் ஒரு சிக்ரெட்டை பற்றவைத்தவண்ணம் மீண்டும் என்முன்பாக வந்தமர்ந்தான்.

'இரண்டு இயக்கங்களும் சோவியத் சார்புடைய இராணுவ ஆட்சிக்கு எதிராகப் போர் புரிந்தார்கள். மிகுதியைச் சொல்லு...' என விட்ட இடத்தை நினைவுபடுத்தி அடி எடுத்துக் கொடுத்தேன்.

'சோவியத் சார்பு இராணுவ ஆட்சி, சர்வதேச முதலாளித் துவத்துக்குத் தோதுப்படவில்லை. முதலாளித்துவ நாடுகள், இரண்டு விடுதலை அமைப்புகளும் இணைந்து போராடுவதை சாத்தி யப்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றன. இதளால் சோவியத் சார்பு ஆட்சி வீழ்ந்தது. இந்தப் போராட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக எரிற்றியர்கள்

1993ம் ஆண்டு எரிற்றியாவை தனிநாடாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டார்கள்' என்றான். அந்த நிகழ்ச்சிகளை அசைபோடுபவ ணப் போல் எட்வேட் மென்னம் சாதித்தான்.

'இந்தப் பிரிவினைப் பிரகடனத்திற்குப் பின்னர் அமைதி நிலவியது?' எனக் கொக்கி போட்டு அவளை மீண்டும் சம்பாஷணைக் குள் இழுத்தேன்.

'அதுதான் இல்லை. 1998ம் ஆண்டு மீண்டும் எதியோப்பிய— எரிற்றிய எல்லைப்பிரச்சினை துவங்கியது. அந்தக் கிளர்ச்சியில் தான் என் தந்தை படுகொலை செய்யப்பட்டார். எரிற்றிய எல்லையில், எதியோப்பியாவுக்குள் எரிற்றியர்கள் கணிசமான அளவில் வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் அவள் வரும் இரவோடு இரவாக உடுத்த உடுப்புன் எரிற்றியாவுக்கு தூர்த்தப் பட்டார்கள். அவர்களுள் என் காதலியும் ஒருத்தி. அவளை இன்றும் நாள் மனப்பூர்வமாகக் காதலிக்கிறேன். அவளை இனிப் பார்ப்பது சாதியமாகுமென நாள் நினைக்கவில்லை' என்றான் பரிதூபமாக.

'உன் தாயார் எங்கிருக்கிறார்? உன்கு சகோதரர்கள் இல்லையா?' எனைய உறவுகளை நினைவு படுத்தல், காதலியை மறப்பதற் கான வடிகாலாய் - அமைதல் கூடுமென்கிற எண்ணத்தினாலும் கேட்டேன். இப்பொழுது அதை மீன் நினைத்துப் பார்க்கையில், விடுப்புக் கேட்கும் 'யாழ்ப் பாணம்' என்னுள் வாழ்வதாக வந் தோன்றுகின்றது.

'தொழில் நிமித்தம் என் தாய் எரிற்றியாவில் இருந்து எதியோப்பியாவின் எல்லையோரம் உள்ள Axay நகரத்துக்கு குடி பெயர்ந் ததாக அடிக்கடி சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அவர் ஒரு மருத்துவ தாதி. என் தந்தை இத் தாலியில் பயிற்சி பெற்ற பிரபல மருத்துவர். என் தந்தையின் தாதி யாகப் பணிபுரிந்தபோது இரு வரும் காதலித்து மணம் முடித்துக் கொண்டார்களாம்!'

இந்தத் தகவல்களைக் கூறிய பின், எட்வேட் தன் இரு கைகளாலும் முகத்தைப் பொத்திய வாறு மௌனமாக இருந்தான். பின்னர் மீண்டும் ஒரு சிக்ரெட் டைப் பற்றவைத்து தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டான்.

அவன் கதை தொடர்ந்து.

"கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு மருத்துவ உதவி புரிந்ததாக குற்றம் சாட்டி, சோலியத் சார்பு எதியோப்பிய இராணுவம், என் தந்தையை சிறையில் அடைத்து, பல மாதங்களின் பின்னர் அவர்

அங்கேயே கொல்லப்பட்டதாகத் தகவல் வந்தது. இருக்கிறது.

'தந்தையைக் கொலை செய்த ஆத்திரத்தில்' எனது தாய் எரிற்றிய மக்கள் விடுதலை இயக்கத்துக்குத் தாதியாகப் பணி புரிந்திருக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் ஓர் இரவு இராணுவம் என் தாயை யும், அவருடன் வசித்த அனை வரையும் அவர்களுடைய வீட்டிலேயே சுட்டுக் கொன்றது.

'நான் மிழனரி பாடசாலையில் விடுதியில் தங்கியிருந்ததால் தப்பிப் பிழைத்தேன். அதன்பின் எங்கெல்லாமோ சுற்றித் திரிந்து இப்போது அடிசபாபாவில் வாழ கிறேன். நான் படிக்க வேண்டும். அதற்கு பணம் வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளேன்' என்றவன் சிக்ரெட்டை வெறுப்புடன் நூர்த்து எறிந்தான்.

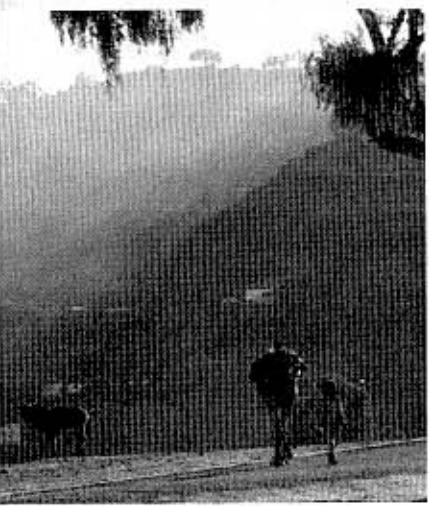
அந்த நேரத்தில் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் நாமிருந்த கோப்பிக் கடைக்குள் நுழைந்து எயிட்ஸ் நோய் பற்றிய விழிப் புணர்வு பிரசரத்தை விதியோகித்தார்கள். உணவு விடுதிகள், கேளிக்கை நிலையங்கள் எனப் பொது இடங்களில் அடிக்கடி இவர்கள் இத்தகைய பிரசாரங் களில் ஈடுபடுவார்கள். இதற்கு ஜக்கிய நாடுகள் சபை உலக வங்கி யூாக பெருந்தொகை பணத்தைச் செலவு செய்கிறது. இருப்பினும் எயிட்ஸ் நோய் எதியோப்பிய சௌக் கியத்துக்கு பெரும் சவாலாகவே

எட்வேட் துண்டுப் பிரசரத்தை வாங்கவில்லை. வேண்டாம் எனதை அசைவின் மூலம் தெரிவித தான். அதிதீவிர பிரசாரத்தினால் ஏற்பட்ட சலிப்பாக்கூட இருக்கலாம்.

'நீரூ வைத்திய பரம்பரையில் பிறந்து வளர்ந்தவன். 'எயிட்ஸ்' இங்கு பாரிய பிரச சலை என்பது உனக்குத் தெரியும். இருப்பினும் கேளிக்கை விடுதிக்கு ஆட்களைக் கூட்டிச் செல்வது தவறாகத் தெரியவில்லையா?' அவனுடைய செயலுக்கு அர்த்தம் தேட விழைந்ததினால் இவ்வாறு கேட்டேன்.

'தவறுதான். எனக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. என் கனவு, சரித்திர பாடத்தில் பல்கலைக் கழகப் பட்டம் பெற்று ஒரு பேராசிரியராக வேண்டுமென்பதே. அதற்குப் பணம் வேண்டும். முன் பின் தெரியாத, எனக்கென யாருமற்ற இந்த அடிசபாபா நகரத்திலே, அன்றாடம் உயிர் வாழ்வதே ஒரு போராட்டமாக உள்ளது. போரின் தாக்கத்தினால் நல்லொழுக்க விதிகள் செத்து விடுகின்றன...'

'உனக்குத்தான் பல மொழிகள் தெரிகிறதே. இந்தத் தகைமையை வைத்து நல்ல வேலை ஒன்று தேடிக் கொள்ள முடியாதா?

'Sir, நீங்கள் வாழும் உலகம் வேறு; ஆபிரிக்கா வேறு. இங்கு வேலை எடுப்பதாணால் 'சிபார்க்' வேண்டும். யாராவது பினை நிற்க வேண்டும். முன்பின் தெரி யாத இந்த நகரத்தில் எனக்கு பினை கொடுக்க யார் வருவார் கள்? நான் பார்ப்பது நியாயமான தொழில்லை என்பது எனக்கு நன்றாகவே தெரியும். இருப்பினும் எனக்கு வேறு வழி தெரிய வில்லை.'

மதியம் தாண்டிவிட்டது என் பதை சடுதியாக உணர்ந்தேன். பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஒருவர் என்னை மதிய உணவுக்கு அழைத்திருந்தார்.

எதியோப்பியாவுக்கு வந்த நான் முதல், மேற்கத்திய உணவு வகை கண்ணும், மேல்நாட்டுப் பாணியில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒருசில எதியோப்பிய உணவுகளையும் மாத்திரம் சுவைத்திருந்தேன்.

சம்பிரதாயமான அசல் எதியோப்பிய உணவு உண்பதற்கும், அவர்களுடன் ஒருவனாய் பழகு வதற்கும் நான் மிகவும் விரும்பினேன். பல்கலைக்கழகத்தினர் தனியோர் உலகில் வாழுப் பழகிக் கொண்டவர்கள். அது புத்தி ஜீவித உலகம் என அவர்கள் கற்பணை செய்து வைத்திருக்கும் உலகம். அவர்கள் எதியோப்பியாவின் மறுபக்க வாழ்க்கை ஒன்று இல்லாதது போல நடித்தார்கள். எட்வேட் பேசிய பல விஷயங்கள் உண்மையானவை என்பதை அவன் உடல் மொழியும் கண்களும் சொல்லின் எனவே, அந்த மறுபக்கத்தைத் தரிசிப்பதற்கு எட்வேட்டின் துணையை நாடலாம் எனத் தொன்றியது.

'இன்று இரவு என்னை எதியோப்பிய உணவு வகைகள் தரும் ஒரு விடுதிக்குக் கூட்டிச் செல்வாயா?' எனக் கேட்டேன்.

அவனுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. 'நாலுமணிக்கு உங்கள் ஹோட்டல் வாசலில் காத்திருப்பேன்' என உறுதி தந்து விடை பெற்றான்.

— இன்னும் வரும்
நன்றி: தினக்குரல்

இடியூம் அர்ச்சநூம்

- புதைஞர்

2

அர்ச்சகர் நடுவில் ஒருவரா?

ஆண்டவனுக்கும் அடியாருக்கும் நடுவில் ஒருவராக அர்ச்சகர் ஏன் இருக்க வேண்டும்? என்றும் சிலர் கேட்கிறார்கள். ஆனால் அர்ச்சகர்கள் இல்லாமல் ஆலயங்கள் நடைபெறுமா? அர்ச்சகர்கள் இல்லை எனில் அவை வெறும் பிரார்த்தனை மண்டபங்களாக ஏம் கூட்டு வழிபாட்டுத் தலங்களும் பிரசங்க மேடைகளுமாகவே திகழ முடியும். ஒரு கோவிலில் உள்ள அர்ச்சகர்களை மூன்று மாதத்துக்கு ஒய்வெடுக்க ஊருக்கு அனுப்பிவிட்டுப் பார்த்தால் தெரியும். ஆலயம் விரைவில் ஒரு நூதனக் காட்சிப் பொருளாக மாறிவிடும்.

"அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும்" என்ற பெரிய புராணப் பாடல் வரியை மேற்கொள் காட்டி திருமுறைகளைப் படித்தாலே போதும்; அர்ச்சனை செய்யப் பிறிதொருவர் நடுவில் எதற்கு? என்று கேட்போரும் உண்டு. அது அவரவர் நம்பிக்கையையும் மனப்பக்குவத்தையும் பொறுத்தது. அடியார்கள் எதை விரும்புகிறார்கள், எதை எதிர்பார்க்கிறார்கள், எதை ஏற்கிறார்கள் என்பவற்றைக் கருத்தில் வைத்தே ஆலயம் நிர்வகிக்கப்பட்டல் வேண்டும். இல்லையேல் ஆலயமே படுத்துவிடும். ஒரு முருகன் கோவிலில் வைகாசி விசாகத்திலும் பார்க்க புரட்டாதி கடைசிச் சளியன்று மிகக் கூடிய தொகையில் பக்தர்கள் வருவதை நாம் பார்ப்பதில்லையா?

ஆலயமும் அந்தனரும்

அந்தனர் என்ற சொற்பதம் மிகப் பழம் தமிழ் நால்களிலும் காணப்படுகின்றது. ஆரம்பத்தில் அச்சொற்பதம் மிக உயர்ந்த ஆண்மிக நிலையில் இருந்தவர்களையே குறித்திருக்கலாம். அந்தனர் என்போர் அறவோர் எனவரைவிலக்கணம் கூறுவது போல வள்ளுவர் கூறுகின்றார். சுவைகள் குறிப்பிடும் ஓரிட்டத்தில் 'அறவாழி

அந்தனை' என்றும் அவர் குறிப் பிடிக்கின்றார். இதிலிருந்து அந்த ணரின் உயர்வை நாம் மதிப் பிடிலாம். அந்தனை என்ற சொல் விள் பொருள் என்ன? இச் சொற்பதத்திற்கு இருவகைகளில் பொருள் கூறப்படுகிறது. ஒன்று அந்தனைமை வாய்ந்தவர்கள், அதாவது அழகிய கருணைப் பண்பு வாய்ந்தவர்கள் என்று கொள்ளலாம். மற்றது அந்தத்தை வேதாந்தம் + சித்தாந்தம்) உணர்ந்தவர்கள் என்றும் கொள்ளலாம்.

தமிழில் உள்ள மிகத் தொன்மை வாய்ந்த நூலான தொல்காப்பியம் அந்தனை மரபு பற்றிக் கூறுகையில்

"நூலே கரகம் முக்கோல் மனையே ஆயுங் காலை அந்தனைக் குரிய"

என மரபியல் — குத்திரம் 71 இல் கூறுகிறது. இந்தச் சூத்திரத் தின் பொருள் அந்தனைகள் பூஞால், கமண்டலம் அல்லது நீர்கொள் பாத்திரம், முக்கோல், ஆசனம் ஆகிய நான்கு பொருள்களையும் உடையவர்கள் என்பதே.

அந்தனைகள் ஆறு தொழில் களைப் புரிபவர்கள் என்பது சங்க இலக்கியமாகிய பதிற்றுப் பத்தின் 24ஆம் பாடல்

"ஒஞ்சல் பேட்டல் அனை பிராச் செய்தல் ஈதல் ஏற்றல் என்று ஆறு புரிந்து ஒழுகும் அறும்பி அந்தனை"

எனத் தெளிவாகக் கூறுவதில் இருந்து அறிகின்றோம். அதாவது தாமே வேதம் ஓதல், அதைப் பிறரைக் கொண்டு ஒதுவித்தல், தாமே வேள்வி செய்தல், அதைப் பிறரைக் கொண்டு செய்வித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பனவே இந்த ஆறு தொழில்கள். மேலும்

அந்தனைர் பற்றிய சில கருத்துக்களையும் இங்கு பார்ப்போம்.

"அந்தனைர் அனைவரும் வேதம் முழுவதையும் ஒதி வேள்வி புரிந்து வாழ்ந்தவர் அல்லர். அவருள் மிகச் சிலரே கேள்வி முற்றி வேள்வி நிகழ்த்தியவர்கள். ஏனையவர்கள் வேதத்தின் கூறுகளாய் காலை, நண்பகல், மாலை என்ற மூவகை அந்திகளிலும் வழிபாட்டிற்குரிய மறைமொழிகளையே பயின்று தம் நாள் வழிபாட்டை நிகழ்த்துவதில் அமைதி பெற்றனர். விரிநூல் அந்தனைர் வேள்வி தொடங்கும்போது ஏனைய புரிநூல் அந்தனைர் அவர்களுக்குக் குற்றேவல் செய்தனர். (பரிபாடல் -1)" (தமிழக அந்தனை வரலாறு தொகுதி 1 பக் 271 - கே. சி. வட்சமிநாராயணன்)

அந்தனைர் என்ற தான்த்தில் பண்டுதொட்டே, அதாவது ஆயிர் வருடங்களுக்கு முன்பு தொட்டே தமிழகத்தில் சிலர் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று கருத இடமுண்டு. ஆனால் அவர்கள் யார், எத்தகையவர்கள் என அறுதியிட்டுக் கூறுவதற்குப் போதிய சான்றுகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பார்ப்பனர் பங்கு

பல நெடுங்காலமாகவும் இன்றும் பெரும்பாலும் எமது கோவில்களில் அர்ச்சகர்களாக இருப்பவர்கள் குலத்தால் பார்ப்பனரே. பார்ப்பனர் என்போர் பிராமணர்தான் என்பதில் ஜயம் இல்லை. பார்ப்பனர் என்ற வார்த்தையை ஒரு இழிசொல் எனச் சிலர் தப்பாகக் கருதுகிறார்கள்.

இத்தப்பான கருத்துக்கு அண்மைக் காலத் தமிழக அரசியலில் இச் சொல் பலமாக அடிப்பட்டதும் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் பார்ப்பனர் என்ற சொல் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியக்களிலும் இலக்கிய உரைகளிலும் பயன்படுகின்றன. உதாரணமாக சங்கம் மருவிய காலத்து இலக்கிய மாகிய சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி திருமணத்தை வருணிக்கையில் இளங்கோ அடிகள்

"மாழுது பார்ப்பான் மறைகளை ஒதிட மங்கல நானும் ஊவலம் வந்தது..." என்று கூறுகிறார். இதிலிருந்து பார்ப்பனர் என்ற ஆரியர் சங்கம் மருவிய காலத்தில் தமிழகத்திற்கு வந்துவிட்டனர் என்பது புரிகிறது.

தொழில் அடிப்படையில் நோக்கினால் சங்க காலத்திலும் பார்ப்பனர் வாழ்ந்ததாகக் கருத இடமுண்டு. முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்ற சங்ககால மன்னன் பஸ்யாகசாலை அமைத்தது பற்றி புறநானுற்றில் ஜங்கு பாடல்கள் கூறுகின்றன.

இம்மன்னன் வேள்விக்குடி என்னும் ஒரு ஊரினை ஏற்படுத்தி கொள்கைக் கிழான் நந்தொற்றன் என்ற பெயருடைய ஒரு அந்தனானுக்கு நன்கொட்டயாகக் கொடுத்த செய்தி ஒரு செப்பேட்டில் பதிவாகி உள்ளதாக தஞ்சையாத்தினப் பல்கலைக் கல்லூரி வெள்ளி விழா மலரில் (25. 10. 1972) 'கல்வெட்டுகளில் சங்கச் செய்திகள்' என்ற கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது.

அந்தனைரயும் பார்ப்பனரையும் பொதுவாக இருப்பிரப்பாளர் என்றும் கூறுவர். நக்கிர் அருளிய கள் என்றும் பொருள்படும்.

திருமுருகாற்றுப்படையில் திருவேரகம் பற்றிய பாடலில்

"இரு பிறப்பாளர் பொழுதிந்து நுவல்" என வருகிறது. ஏது இந்த இரு பிறப்புகள்? முதலில் 'தமிழக அந்தனை வரலாறு' என்ற நூல் தரும் விளக்கத்தை பார்ப்போம்.

"வேதம் ஓதத் தொடக்கு வதற்கு முன் அதற்கு உரிய செப்பம் பெற வேதங்களில் குறிப் பிடிப்பட்ட சடங்குகளுடன் பூனூல் அணியிப் பெறவேண்டும். பூனூல் அணிவதற்கு முன் உள்ள பருவம் பொதுப் பருவம். பூனூல் அணிந்தபின் சிறப்புப் பருவம். இவை பொதுப் பிறப்பாகவும் சிறப்புப் பிறப்பாகவும் கொள்ளப்படுதலின் பூனூல் அணிந்தவர்கள் இருப்பிரப்பாளர் என வழங்கப்பட்டனர்" (தமிழக அந்தனை வரலாறு தொகுதி 1, பக். 268).

அண்மையில் சிட்டிக்கு வருகை தந்த துறவியான கவாமி யோகேஸ்வரானந்தா இருபிறப்பாளர் என்ற பதத்திற்கு பிறி தொகு பொருளைத் தந்தார். ஆன்மிகத் துறையில் முற்றாக ஈடுபடும் ஒரு துறவி ஆரம்பத்தில் பெற்றது ஒரு பிறப்பு. நூன் முதிர்ச்சி பெற்றவின் அடைந்தது இரண்டாம் பிறப்பு என்பது அன்னார் தந்த விளக்கம்.

பார்ப்பனர் என்பதன் பொருள் என்ன? முப்போதும் வணங்கும் இறைவனையே பார்த்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் பார்ப்பனர் என்று பொருள் கொள்வோரும் உளர். பார்ப்பு என்பது பறவைக் குஞ்சுகள் என்றும் பொருள்படும்.

கூற்றுப்படி சிறப்பு என்பது பிறப் பினால் இவ்வை என்றும் குன்றத் தினால்தான் அமையும் என்றும் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் இது தொடர்பாக 'தமிழக அந்தனர் வரலாறு' என்ற நூல் கூறுவதை நோக்குவோம்.

'விசுவாமித்திரர், வசிஷ்டர், மதங்கர், நாரதர் முதலிய முனிவர்கள் எல்லோரும் தவச் சிறப் பினால் பெருமை அடைந்தவர்கள் என்றும், பிறப்புப் பற்றி அவர்களுக்குப் பெருமை கிடைக்க வில்லை என்றும் சக்கிரர் அந்த (மூன்றாம்) அத்தியாயத்தில் கூறி யிருக்கிறார். தொகுதி 1 பக்.5)

முதலில் முட்டையாகப் பிறந்து பின்பு முட்டையில் இருந்து இரண்டாவது பிறப்பாகக் குஞ்ச வருவதாகச் கொள்ளலாம். அதே போல இரு பிறப்பை உடைய வர்கள் பார்ப்பனர் என அழைக்கப்படுவதாகக் கருதுவோரும் உண்டு.

அந்தனர் என்போரும் பார்ப்பனர் என்போரும் ஒரே வகுப் பின்றதானா? இந்தக் கேள்விக்கு பதில் சொல்லது கடினம். மிகப் பதில் சொல்லது கடினம். மிகப் பழைய தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களில் அந்தனர் என்ற சொல்லே வருவதையும் பிந்திய இலக்கியங்களில் பார்ப்பனர் என்ற சொல் வருவதையும் நாம் காணலாம். உரை ஆசிரியர்களோ இவ்விரு சொற்களும் ஒரே பொருளைக் கொண்டதாகவே எழுதி இருக்கிறார்கள்.

பிறப்பும் சிறப்பும்

சிறப்பு என்பது பிறப்புக்கு இல்லை. சுக்கிர நீதி என்ற நூலின்

'விசுவாமித்திரர் மன்னர் குலத் தில் தோன்றியவர்; வசிஷ்டர் கணிகையினிடம் பிறந்தவர்; மதங்க முனிவர் "தாழந்த" வகுப்பில் உதித் தவர்; நாரதர் ஒரு பணிப் பெண் னிடம் பிறந்தவர். எனினும் அவர்கள் 'தவ வலிமையால் முனிவர் பெருமக்களாகச் சிறந்து விளங்கினார்கள்.' (பக். 5)

அந்த முனிவர்களைப் போலவே பெரிய புராணம் கூறும் நாயன் மார்க்கனும் பல்வேறு மரபுகளில் பிறந்தவர்கள். அவ்வாறு பிறந்தும் சிறந்த சிவனியார்களாக அழியாப்புக்கும் புத்தவர்கள்.

இவ்வாறாக முனிவர்களும், நாயன்மார்க்கனும் பிறப்பால் பல்வேறு மரபுகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கையில் ஆவயத்தின் அர்ச்சகர்கள் மட்டும் தனியொரு மரபை, வர்க்கத்தை அல்லது சாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் எனக் கருதுவது

நீதியாகுமா? இருக்கவே இருக்காது! அன்மையில் தமிழகத்தில் எந்தச் சாதியைச் சேர்ந்தவரும் அர்ச்சகர் ஆகவாம் எனச் சட்டம் இயற்றப் பட்டது ஒரு முற்போக்கான முயற்சியே. இதே முயற்சி பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எடுக்கப் பட்டபொழுது தோல்வி கண்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. காலம் மாறுகின்றது. ஆனால் இந்தகைய மாற்றங்களை இரவோடு இரவாக்க் கொள்ளு வந்திடவும் முடியாது என்பதையும் நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

காலமும் குழலும்

சிட்னி முருகன் கோவிலுக்கு வருகை தரும் வெள்ளை இனத் தவர்கள் அடிக்கடி கேட்கும் ஒரு கேள்வி, அங்குள்ள பூசகர்கள் எல்லோரும் குறிப்பிட்ட ஒரு 'சாதி'யைச் சேர்ந்தவர்களா? என்பதே இக்கேள்வி பதில் அளிப்பவரை ஓர் இக்கட்டான் நிலைக்குள் தள்ளிவிடும். ஏனென்றால், ஆம் என்று சொன்னால் அவுஸ் திரேவியாவிலும் நீங்கள் சாதி வேற்றுவை பாராட்டுகிறீர்களா? என்ற அடுத்த கேள்வி தொடர்வதற்கும் வாய்ப்பு உண்டு. ஆகவே, பதிலைச் சுற்று விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. சாதி அடிப்படையை எமது சமய சாஸ்திரங்கள் எதுவும் அங்கீகாரிக்கவில்லை என்பதையும், அது வரலாற்றுக் காரணங்களால் ஏற்பட்ட சமூக சாபக்கேடு என்பதையும் விளக்க வேண்டி இருக்கிறது. பார்ப்பனர் குலத்தைச் சேராதவர்களும் சில கோவில்களில் பூசகர்

களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தொகை மிக மிகக் குறைவு என்பதையும் சொல்லி வைக்க வேண்டி இருக்கிறது.

அர்ச்சகர்கள் தூய தாவர உணவையே உண்பவர்களாக இருக்க வேண்டும்; ஆசார சிலர் களாகவும் இருக்க வேண்டும்; வட மொழியில் உள்ள மந்திரங்களைக் கற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறான நிபந்தனைகளுக்கு அமைய நடை முறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட குலத் தவரே தகுதி வாய்ந்தவர்களாகக் காணப்படுவது இன்றைய யதார்த்த நிலைமை. இந்த நிலைமை சமூக அரசியல் வரலாற்றுக் காரணங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆனால் மெல்லக் காலம் மாறுகிறது. சமய சம்பிரதாய விடயங்களில் மாற்றங்களைத் துரிதப்படுத்த வழிவகை களும் இல்லை. இயல்பான பரிணாம மாற்றங்களே ஏற்கப்படவும் நிலைக்கவும் முடியும். இது போன்ற விளக்கங்களைக் கொடுக்கும்பொழுது அவற்றையாருமே எளிதில் புரியவும் ஏற்கவும் முடிகிறது.

அர்ச்சகர்களாகப் பணி புரிபவர்கள் ஆசார சிலர்களாக விளங்க வேண்டியது இன்றியமையாதது என்பதால் அவர்களின் சமூக வாழ்வும், அதுவும் புலம்பெயர்ந்த மேற்குலக நாடொன்றில் வாழும் முறையும் சில கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடியதாக இருப்பதும் தவிர்க்க முடியாதது அகிலிடுகிறது. அத்தகைய வாழ்க்கை சலபம் அல்ல. அவர்களும் மனிதர்கள் தான். அவர்களுக்கும் குடும்பங்கள் உண்டு; ஆசாபாசங்கள் உண்டு என்பதை தர்ம சிந்தனை படைத்த ஏனையவர்கள் மறந்து விட மாட்டார்கள். அதே சமயம் அர்ச்சகர்களின் அறிவுத் தராதரமும் வாழும் புதிய குழலுக்கு ஏற்ப வளர்ச்சி பெறவேண்டும் என்பதை இங்கு வருகை தரும் அர்ச்சகர்களும் மறந்துவிட மாட்டார்கள் எனவும் எதிர்பார்க்கலாம்.

அவுஸ்திரேலியாவும் அர்ச்சகர்களும்

அவுஸ்திரேலியா பல்லினப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியை ஓம்பும் நாடு. அதனால் இங்கு புலம் பெயர்ந்து வரும் பல்வேறுபட்ட சமயச் சூழல் பின்னணிகளைக் கொண்ட மக்களின் தேவை களைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக இங்கு நிரந்தர வதிவிடம் தேடும் சமய ஊழியர்களுக்கென (religious workers) சில சிறப்புச் சலுகை களை அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கம் வழங்குகின்றது. சமய ஊழியரும் இதில் அடங்குவர். இதில் அவஸ்திரேலிய அரசாங்கம் எதுவித பாரபாட்சமும் காட்டுவதில்லை. இங்கு புலம் பெயர்ந்த எதுவனையோ

இனத்தவர்கள் இந்தச் சலுகை களைத் தத்தம் சமய ஊழியரின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் நம்மவரோ இத்துறையில் பின் நிற்பது புரியாத புதிராக இருக்கின்றது. மனித நேயம் என்றும் மனிதாபிமானம் என்றும் மேடைகளில் நின்று வாய்கிழியப் பேசினாலும் பிறருமைப்பைப் பாரம்பரியமாக சரண்டிப் பழகிய எமது மத்திய வர்க்கத்தினருக்கு அந்தப் பழக்கத்தை மாற்றிக் கொள்வது கடினமாக இருக்கிறதோ தெரியவில்லை.

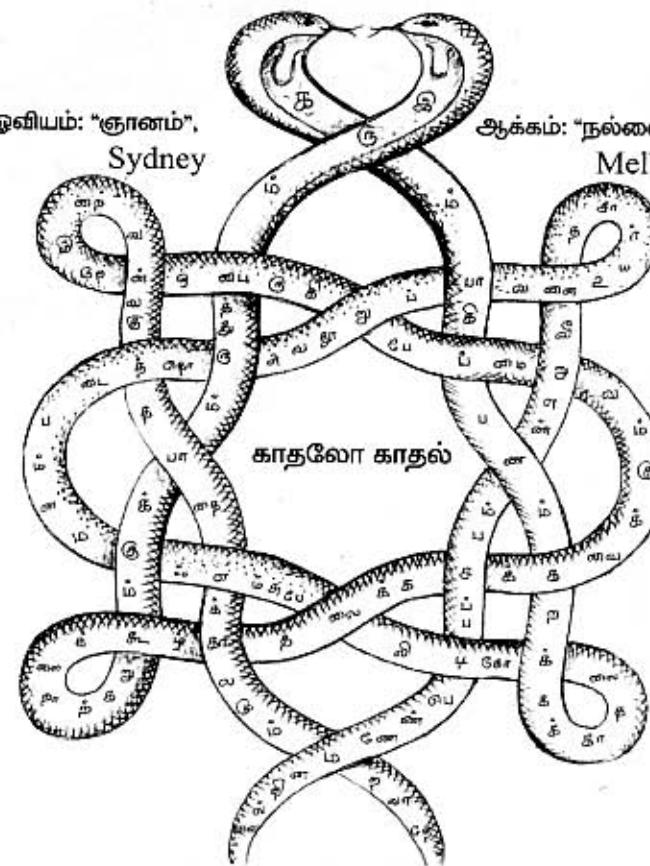
எமது சமயம் சைவ சமயம் என்று சொன்னால் என்ன இந்து மதம் என்றால் என்ன, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எமது முன்னோர்கள் பேணிய சமய மரபுகள் தொடர்ந்து பேணப்படுவதற்கு ஆலயங்கள் இன்றியமையாதனை. அவ்வாலயங்கள் சரிவர நடைபெற அர்ச்சகர்களும் தேவை. அர்ச்சகர்கள் யார் என்பதும் அவர்களின் குறைந்த பட்ச தகுதி எது என்பதும் காலத்துக்கு ஏற்ப நிர்ணயிக்கப்படலாம். ஆனால் அவர்கள் யாராயினும் அவர்களுக்குரிய மதிப்பையும் சிறப்பையும் பொறுத்தே ஆலயத்தின் சிறப்பும் அமையும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இக்கட்டுரையை எழுதுவதற்கு இரு தொகுதிகளாக வெளிவந்த கே. சி. ஸ்ட்சமிநாராயணன் எழுதிய “தமிழக அந்தனர் வரலாறு” என்ற நூல் பெரிதும் பயன்பட்டது என்பதை நன்றியுடன் அறியத் தருகின்றேன்.

ரூகூபஞ்சுர்

ஒவியம்: “கூனம்”,
Sydney

ஆக்கம்: “நல்லைக்குமரன்”,
Melbourne

கரும்பாகிப் பணம் கறக்கக் காதலைக் கோடி விலை பேசும் எஃகு மனம் படைத்தொரு அவதாருப் பாவனை உயர் சாதனை வீறு எண்ணம் பச்ப்படி பெண்ணே மனதில் வை.

இரும்பைத் துரும்பாக்கும் கூறு கற்றாளைக் கூழ் காதலைக் கச்க வைக்கும் வறுமைப் பேறு கிருபை ஒன்றே இறைவன் வகுத்த பாதை எக்காலமும் மறவாதே.

Research article

Red Rice, Saivam and Future Challenges

By **Niththi Kanagaratnam**, B Sc (Agriculture), M Sc (Plant Pathology, Diploma Fruit Preservation, Post Graduate Diploma Food Science and Technology. Currently a Lecturer /Phytopharmaceutics at Victoria University, Australia and formerly Head Department of Agronomy and Animal Science, Eastern University of Sri Lanka).

- Melbourne

Rice originated in India and is the principal food for half the population of the world. 'Arisi' the original name in Tamil was anglicized to read as 'Risi' (Rice) and is known as **Oriza sativa** to scientists.

South Indians consumed rice for thousands of years. I emphasize the word red, as white or polished rice came into existence only within the last century by the introduction of machines to hull and polish rice paddy. The process of polishing extended storage time but removed **bran and the aleu-**

rone layer which had all the phytochemicals essential for health.

However, South Indians pounded rice manually with mortar and pestle, maintaining the required amount of rice bran that was considered healthy. Wisdom of the aged helped to identify the health attributes that red rice provided for generations in comparison to other cereal foods. They also inferred that rice bran maintained a rich source of some unknown factors that proved disease preventive, protective and therapeutic (these unknown factors have now been identified as phytochemicals that constitute rice bran) in comparison to introductions of cereals by Vedic people who migrated to India from the Middle East.

This is obviously true and it is clear that, in spite of introduction of various cereals and foods the South Indians were basically made to rely upon red rice products as the introductions proved disastrous to health. Mainly wheat caused **celiac sprue** in children and the elderly (due to another factor those days but has been identified now as a protein called **gluten**). Thus, red rice maintained its status as a healthy staple.

The following Islamic Hadish is in agreement where it says it well 'that everything produced by the earth encloses a harm and a remedy except

rice, which is a remedy void of harm'. This indicates that the red rice became a staple of Moroccans too for its therapeutic virtues. (Moors introduced rice to Morocco in the 8th century).

It is evident that the Saivaites in South India totally ignored most of the introduced cereals on health grounds and continued to enjoy the richness and the health benefits of red rice and invented varieties of rice flour based food items. Rice based food items received ceremonial status and are being used at temple festivals and ceremonies to date.

It is clear that they implanted the importance of rice-based foods into every Saivaite through devotional songs. These songs were sung at every Saiva rituals and worship as a reminder to instill use of the same for obvious reasons.

I would like to cite a line from 'Thirupugal' at this juncture, where it says:

**'Kaithalam Nirai Kani,
Appamodu Aval Pori'**

The above phrase explains the importance of red rice preparations such as Appam, Aval and Pori as gifts of gods at worship or pooja. In addition to these items, various other rice based preparations like Rice Pongal, dumplings like Mothakam

and Kolukattai, Porridge or kool, gruel or Kali, Pittu, Idayappam or string hoppers were also included as foods for gods and was shared as communion or prasaatham.

As the culture flourished, ceremonies and festivals increased along with rice and its preparations. These preparations eventually became part of daily meals. Despite exposure to onslaughts of other religious and cultural foods, Saivism took brave strides ahead and still sustains many million people who follow traditional red rice foods.

Saivism not only used rice as food, but also to bind religion and Tamil culture forming a trinity of its own which is inseparable. Festivals, worships, and cultural ceremonies provided a common platform for this trinity to share food, which maintained unity in the community, and it is a reality today. Chithirai Kanji Perunaal, Pongal, Poojahs, and cultural ceremonies such as coming of age in girls - Puberty ceremony (Poopunitha Neerattu), emergence of first tooth in infants (Pallu Kolukattai) are conducted all over the world among the Saivaites where red rice based food items and sweetmeats are shared at these functions.

Western influence within the last century brought in changes to rice consumption and many showed preference to white rice and lost their health at an unforeseen cost. Now the world is experiencing diseases that ravaged the past. Polished white rice

devoid of 11 chemical components has been linked to diseases like arthritis, Alzheimer's, cardiovascular diseases, cancer, kidney stones and diabetes among the people in industrialized nations. There is now a growing awareness in all developed nations about red rice as it is considered healthy by scientists.

Observation on red rice and its effects on human health as made by elders is now becoming a reality again as research on red rice is being activated in all rice eating countries. For example, rice is the only cereal that does not induce allergic reactions and is free of gluten that causes celiac disease. Research has also unravelled the mysteries of chemicals found in red rice that are 'disease preventive, therapeutic' and increase longevity. While the scientific world is on the advance of proving the virtues of red rice components, it also blames, excess consumption of meat, animal fats and refined foods for the existence of the unhealthy situation around us.

Globalization of foods and agriculture development also made a big impact on food preferences, which plunged the whole generation into unhealthy surrounds. However, it's worth mentioning that Saiva foods are still being consumed by many and several other cultures are adapting to vegetarianism.

My sincere feelings are that we should be prophetic and have a vision based on earlier experience of our

elders added with the current evident based research findings to encourage red rice products to our children. Will the Saivaites re-vitalize the ideas that Saivism upheld for centuries to save the upcoming generations from oncoming catastrophic situations in world health? Will red rice components stand strong against synthetic medicines of today and tomorrow and show the way for a safe and healthy eating?

Now we will move on to the chemical and medicinal aspects of red rice components or phytochemicals and their virtues in healing.

I am more delighted that scientific research on rice based products have drawn the attention of biomedical researchers around the world and they have proven beyond doubt the therapeutic and protective qualities of phytochemicals found in combination with dietary fibre in rice bran, such as myo-inositol (a vitamin B), its phosphate-derivative of inositol hexaphosphate (IP6), rice bran oil and polyphenols with antioxidant function.

Antioxidative polyphenols in rice bran oil contains gamma oryzanol, which include ferulic acid, Tocopherols (Vitamin E) and other phenolic compounds. Laetrile (Vitamin B17) plant cyanide is also found in rice bran, which kills cancer cells in human. Several minerals are found in rice bran an important one is manganese, which is a component superoxidizedismutase a powerful

antioxidant that our body produces, and silicon, which contributes to the development of the connective tissues.

Fibre :

Fibre is found in all cereals and grains. Two types of fibres are found in plant cells, soluble and insoluble. Insoluble fibres are made of cellulose and that of the soluble ones made of galacturonic acids that absorb water and swells increasing the bulk of the stool. These fibres also bind bile in the colon preventing re-absorption. When subjected to bacterial fermentation, release propionates and butyrate, which prevents colonic epithelial cell proliferation and differentiation suppressing tumor cells.

However, while fibre is important to our health, it is not the sole ingredient that performs medicinal functions. Other constituents locked within cereals and grains possess important physiologic and pharmacologic properties, which are being rapidly uncovered by medical research. Red rice bran, which makes 10% of whole rice, is an important source of rice oil and other phytochemicals, which possess antioxidative properties.

Phytic acid:

Phytic acid is most abundantly found in rice bran. It enhances immunity and totally inhibits metal ions and their role in oxidation of fats resulting in oxygen species that cause oxidative stress leading to ageing.

Phytates or Inositol hexaphosphate (IP6) binds to free Iron ions (found in meat eating) and inactivates it from forming free radicals that cause oxidation. They also inactivate metal ions such as Calcium, Copper and Zinc by chelation.

Rice Bran oil:

Rice bran oil is known as healthy oil, and is rich in polysaturated fatty acids, lowers blood lipid levels and has a role in preventing hardening of the arteries. It is rich in phytosterols (plant sterols) and also contains tocopherols (vitamin E) in considerable quantities. Tocopherols are powerful antioxidants and scavenge free radicals released from oxidation of fats in the human system. Vitamin E also protects rice bran oil from oxidation and inhibits peroxidation mediated by Iron ion or ultraviolet radiation.

Another group of naturally occurring compounds in rice bran oil is oryzanols of which gamma-oryzanol is the best. These are esters of ferulic acid with five different plant sterols. Sterol part of gamma-oryzanol does not show any antioxidant effect. Many investigators have reported antioxidant activity. It is interesting to note that gamma-oryzanols are functional constituents. They show physiological effects such as decrease of cholesterol absorption, decrease of hepatic cholesterol biosynthesis, decrease of level of cholesterol in plasma and increase of faecal bile excretion. Gamma oryzanols are effective in the treatment of arte-

riosclerosis.

Ferulic acid is a component of sunscreen used to avoid Ultra Violet irradiation and is produced commercially from rice bran. Edible ferulic acid is also procured from *Ferula asafoetida* a plant and sold in the name of Asafoetida or Perumkayam. Asafoetida is used in food preparation, especially lentils and as a food preservative in Worcestershire sauce. As ester of alpha tocopherol (Vitamin E) and ferulic acid when taken internally through food is excreted via sweat on the body, may prevent facial hyperpigmentation by suppressing melanogenesis induced by Ultra Violet light.

Due to paucity of space and time, I am forced to limit my explanation on pharmacological activity of rice chemicals to few important diseases of today.

I am sure this article will answer most of your questions on the importance of 'Red-rice and Saivam'.

Cancer:

Epidemiological studies conducted worldwide has linked cancer with animal fats especially that of the breast, colon, and prostate. Studies also have shown that there is direct link to the consumption of grains, fruits and vegetables and reduced cancer risk.

These foods are rich in fibre and they are not only anti-carcinogenic but contain phytochemicals, which exert protective influence in cancer.

One of them is Inositol-hexaphosphate (IP6) or phytates found in rice bran.

Multinational epidemiologic studies have shown that rice bran containing phytic acid (IP6) reduces risk of cancer. IP6 when absorbed by cells metabolize to its lower phosphates IP3 and Inositol. IP6 and its lower phosphates are powerful metal chelating agents, which bind to metal ions that promote metal catalyzed oxidation of fats. Especially, red meat contains iron, a pro-oxidant that oxidizes fats releasing free radicals that not only cause cancer but also creates oxidative stress leading to the wear and tear of our bodies and ageing. IP6 also regulates cell proliferation and differentiation and has shown protective effect of cancer of breast, colon, pancreas, liver, skin and connective tissues.

Heart disease:

Among several risk factors, hyperlipidemia- high levels of cholesterol and triglycerides in blood are identified as one. This situation has been associated with high death rate in industrialized countries. Experiments conducted with IP6, found in rice bran lower cholesterol and triglycerides in blood.

Studies also have shown that IP6 preventing fatty liver situation where there is excess storage of fat due to sucrose and alcohol intake. Sucrose is abundant in Jaggery and is mixed with 'Aval', which contains IP6. It is interesting to note that 'Kadalai' or

chickpea (Bengal gram) a rich source of IP6, which constitutes temple 'prasadam', is also served along with 'Aval'. IP6 also shows other beneficial effects relevant to cardiovascular diseases. It inhibits platelet aggregation resulting in clotting of blood which cause embolism.

Red rice also contains a-oryzanol, which are functional constituents and show physiological effects such as decrease in cholesterol absorption, decrease in hepatic cholesterol biosynthesis, decrease of the levels of cholesterol in plasma and increase of faecal bile acid excretion.

Diabetes:

IP6 found in rice bran also stimulates insulin-secreting cells of the pancreas influencing the secretion of the hormone. My experience is that after consumption of chickpea (containing rich level of IP6) my blood sugar level dropping down within an hour. Studies on Glycemic Index on South Indian Foods also show lower Glycemic Index for Red rice 'Pongal' with 'saambaa' than white rice and 'saambaa'.

Dietary fibre due to its viscous nature inhibits starch digestion and absorption and may be responsible for hypoglycemic effect of red rice compared to white rice.

Vitamin B deficiencies:

Tamils in South India 2000 years ago used another technique to improve keeping quality of rice.

They parboiled it, which maintains a portion of the bran and the aleurone layer around the grain and increased retention of Thiamine, Riboflavin and Niacin called Vitamins B1, B2 and B3 respectively. Analysis of parboiled rice shows higher quantities of B Vitamins than the normal rice.

When mechanization introduced polished white rice, devoid of bran containing the Vitamin Thiamine caused beriberi in the nineteenth century in Asia but was not a problem in India, Sri Lanka and Pakistan as rice was parboiled before milling. Deficiency of Vitamin B3 or Niacin also caused Pellagra in populations fed on white rice.

Heat also inactivates thiaminase an enzyme that destroys thiamine. Gelatinisation of the aleurone layer during parboiling makes it adhere to the grain rather than the bran. Storage life of the grain also increases due to the inactivation of the enzymes responsible for splitting fats resulting in rancidity liberating off smell, which many children of today dislike.

Alzheimer's disease:

Brown rice could reduce Alzheimer's threat as it contains rice bran oil having γ -oryzanol where its antioxidant activity is due to Ferulic acid esterified with sterols in the γ -oryzanol molecule. These esters scavenge free radicals and may fight oxidative stress possibly leading to beta-amyloid damage that causes Alzheimer's threat.

IP6 found in rice bran too chelates bivalent metal ions such as Copper and Zinc and trivalent metal ion such as Iron, which have been associated with myeloid plaques that cause Alzheimer's.

Arthritis:

Rice bran contains silicon, a mineral essential for connective tissue development, especially collagen fibres. Depletion of collagen results in Arthritis. I will blame it on white rice consumption as most of the silicon is removed from bran.

Conclusion:

This article is to correlate our present day research findings with traditional red rice based foods and religious practices among Saivaites. I am confident that the information furnished will be sufficient enough to understand its practices based on wisdom of the aged, which is nothing but science. We also have a responsibility in our hands to hand over this knowledge to the next generation that is in the process of forgetting our religious and cultural based foods.

Exposure to these foods is in the decline and it makes it more difficult for the younger generation to adhere to it. Doubts about God, and religion too keep them away from places of worship adding to their ignorance on the importance of traditional religious foods.

It is my ardent prayer, that we will all endeavor to educate the

younger generations before the onset of catastrophe as I have often heard our children saying 'yak' to rice based foods without knowing its religious, cultural and scientific values, as they are exposed to a variety of cuisines, nonreligious surrounds and peer pressure. It is our duty to make them say 'Yum'.

Will it be possible as parents to educate and convince the younger generation that has adopted a new fast food culture in a western society, to turn back to traditional and religious food preparations, which is healthy, and to mend the weakened fabric of life? This is the biggest challenge we Tamils in the Diaspora face today. Can we make our children say 'Yum' and 'Ohm' simultaneously?

I would like every Saivite to read what Jariwalla has to say about Red rice.

'The future looks very promising for rice-based constituents as a source of functional foods as new components with beneficial health functions are isolated and identified and everyone should increase their consumption of rice or rice bran, a rich source of Phytochemicals with striking medicinal properties'.

References:

1. Boskou Dimitrios, and Elmasfa, Ibrahim, (1999) Frying of food: Oxidation, Nutrient and Non-nutrient Antioxidants, Biologically Active Compounds and High Temperatures, Technomic Publishing Company, Lancaster,
2. Dr.Jariwalla, (1994) California Institute for Medical research, San Jose,
3. Jim Pratley, (1994) Principles of Field Crops, Third Edition, Oxford University Press, (p.120)
4. Linder, Maria .C (1991) Nutritional Biochemistry and Metabolism with Clinical Applications 2nd Edition, Appleton and Lange,
5. Mani U.V., et al; (1977) Glycemic and Lipemic response to various regional meals and South Indian snacks, Int.J.Diab.Dev. countries, Vol. 17.
6. McGee, Harold. (1984) On Food and Cooking, Harper Collins publisher, p.234.
7. NIV Study Bible, (1985) New International Version, The Zondervan Corporation,
8. Stipanuk H.Martha, (2000) Bio-chemical and physiological aspects of Human Nutrition, W.B.Saunders Company,
9. The prophetic medicine, (1997) Ibn Qayy Al-Jawaziyah, Darul Ishaat publication, p.344,
10. Thirupugal-Kaithalam Nirai Kani. Thevara Thiratu.

Courtesy:

- (i) Sydney Saiva Mantram, Australia
- (ii) Poopaa Rahankal, London, U.K.
- (iii) Arima No:kku, Chennai, India.

Note : If anyone is interested in Tamil Translation of the above research article, please contact Mr.Kandiah Kumarasamy via e-mail : nallaikumaran 2002@yahoo.com.au

YOGA FOR SENIORS

YOGA'S MESSAGE, its PROFOUND EFFECTS ON SENIORS

"Yoga's true message often has its most profound effects on older people (The seniors). They are more patient, more disposed to listen, and usually life has taught them a true sense of value. It is better to start with a receptive mature mind and stiff joints, than supple limbs and a shallow, under developed mentality. Joints will soon loosen up but the mind that is not ready may stay close for years....No one is too old for yoga." So says Michael Volin in "YOGA OVER FORTY" written by him and his pupil Nancy Phelan.

In 1950 Volin was the first person to start a Yoga class in New South Wales. He was teaching yoga for thirty years obviously for seniors. The title of the book and the 47 pictures of yoga posture all posed by his pupils of both sex

between the age of only 46 and 73, bear testimony for this. Possibly seniors in N.S.W. must have been practicing yoga aasanas for the last fifty years.

According to a recent Medical survey report on seniors, 88 percent of people aged 60 years and over in N.S.W. are free from severe handicaps and that they do not require any personal assistance. The older people are able to provide assistance to others who are receiving assistance from the State. About 20 percent of the older people in N.S.W. serve as volunteers in many community organizations.

This is an interesting information for our seniors whose life span also has increased during the last fifty years but are they all keeping healthy physically and mentally and are they adding life to years?

Most seniors who had worked hard during their employment period look forward for years to enjoy their retired life happily, and peacefully. Many of them

T.Ketheeswaranatha

could not achieve this because of ill health and diminishing physical powers.

What is the remedy for an effective ageing?

The remedy for a robust and effective ageing is to lead a healthy life devoid of any disease or disability. Many scientists and geriatricians are studying hard to find the ways for healthy ageing. Volin says that "according to Scientists the main contributory causes for premature ageing are Stress and Tension , presence of germs in the body, incomplete elimination and constipation. These causes when neglected lead to chronic poisoning of the system and breaking down of certain vital cells. Some of the world best brains are engaged in constant research for a means to prolong youth. Remarkable discoveries have been made. But what is even more remarkable is that the findings of these modern scientists in studying the causes and process of ageing are identical with discoveries made by Yogis thousands of years ago". Volin has also pointed out to the seniors that yoga takes care of each aspect of ageing in the human body and works on it

through diet, rest, purification, breath control, exercises, and the constructive powers of the mind.

WHAT IS YOGA

Yoga really means the union of individual spirit with the universal spirit of God. This is also known as Self-Realization or God-Realization . This depends on a process of Inner awakening, a spiritual practice. In the western world yoga is generally identified with various postures (asanas) of Hatha yoga, and is widely misunderstood as a system of health. Traditionally the path to realization has been divided into four paths so as to match the different temperaments of people.

Karma yoga

leads the path to God through Selfless service.

Bhakthi yoga

leads the path to God through Devotion.

Gnana yoga

leads the path to God through Spiritual knowledge.

Raja yoga

leads the path to God through Mastery of the mind.

Raja yoga is divided into eight disciplines. Of these, yoga aasanas (bodily poses), Pranayama (breath control) and Dhyana (meditation)

form the Hatha yoga... Hatha yoga is the starting point for all other yogas. These asanas (postures) when practiced regularly bring one's body to the highest state of development and also the mind under control. This will enable one to practice Bakthi yoga and Gnana yoga which leads to realization. Rishis and Yogis have said that there is no age limit for yoga. Some seniors may think that they are too old for yoga. Yoga teachers suggest that they must get rid of the conventional attitude to age and discard the thought that they are 'too old' from their minds. The very idea of ageing makes them feel old. For those seniors who think that their physical condition may not permit them to do any strenuous asanas, there are modified postures which are easier to do and also give almost the same effects as the original ones.

They may also safely practice relaxation and breathing techniques for increasing the vital energy. There are mental exercises that would help them to improve their mental powers and create a positive attitude to life. Besides all these, if they are spiritually inclined they can plunge into meditation and

breath control exercise which are the highest and noble aims of yoga.

An English yoga teacher James Hewitt says in his 'Complete yoga book' that "At whatever level it is practiced, Hatha yoga is the most practical of all yogas and the unique character of the yoga postures is that you will find nothing like the asanas in western system of body culture. Yoga's aim is to bring body mind and spirit into harmony and equilibrium."

SOME OLD-AGE ILLNESSES AND YOGIC REMEDIES

Some scientists say that old age is a complex of diseases. This cannot apply to every one who has reached old age as there are many who are hale and hearty at eighty and look only sixty years old. So this may apply to only those who have not maintained their body and mind in a healthy condition. It is observed in the foregoing paragraphs that those who practice Hatha yoga regularly possess vibrant health and vital energy and are able to lead a healthy life. Most of the others fall victim to premature ageing.. Main causes for premature ageing are Tension,

Stress, and Worry. Some are chronic worriers. Yoga takes each aspect of ageing in the human body through asanas (postures), relaxation, breath control and diet.

STRESS AND TENSION; an easy approach to overcome these modern illness.

About fifty years back we rarely heard of these illness. It is mainly due to the way of living. Earlier we followed a happy, healthy, and peaceful life. Though a good many are still following, it is the younger generation who seems to be suffering more from this illness. Because their lives have become a rat race with all its complexities and tensions. Some seniors who have changed their life style too are now complaining of such illness. Now let us see what stress is and how it is caused. If anyone knows this, then treatment becomes easy. Stress has been defined as mental, emotional and physical strain and demand on physiological energy. As for the causes, according to modern science, stress is mainly due to the inability to cope with the pressure from outside in one's day to day living. Stress on the nervous system causes

emotional upsets and conflicts on the inner feelings. This can result in abnormal high blood pressure known as Hypertension. Some time this can also lead to Coronary Thrombosis.

Many types of treatments were tried, but all gave temporary relief, and the illness has come to stay. Baffled by this situation some doctors in America started doing some research study and finally recommended a technique of repetition of any mantra for a continuous period of 10 to 20 minutes without a break and at a moderate rate. But they did not mind if one does not know its meaning.. Regular practice of this brings good relaxation to the nervous system. There is nothing new or strange in this discovery. This is an age old custom among the Hindus and even some other religions as well. I think Transcendental meditation is also similar to this at the start.. We call it Namasmarana or Japa. or chanting God's name or His attributes. Anyone who does not like to utter a mantra or participate in a religious ritual, can easily take any word he likes and follow the technique properly. He is sure to succeed.. But reciting a mantra with the knowledge of its meaning

will definitely develop one's spiritual side as well. This is an easy approach to overcome stress.

INHALE ENERGY AND EXHALE STRESS

There is another interesting and an easy approach to overcome stress. A few years back this author came across a book 'Breathe in and Breathe out' written by Dr.James Loehr a psychologist and Dr. Jeffrey a Migdow M.D who has been training doctors in holistic medicine for twenty years in America They say that "stress interferes with our process of breathing. We tend to breathe shabbily and the respiratory system gets locked in a state of tension. A key to true health is breath. Optimal breathing helps one to become healthier emotionally and mentally by stimulating release of built-up stress. Long ago, the medical community was preoccupied with the treatment of disease rather than with the maximizing of health."

The medical community in the U.S. is beginning to recognize breath control (modified Pranayama) as an effective agent in stress management. Complete breathing, also known as yogic

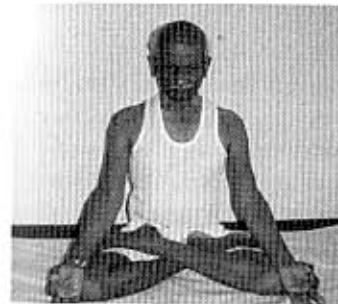
breathing seems to be the most convenient way to fight the emotional reaction to stress and tension. Practicing calm collected and deep breathing helps one to fight stress by creating a calm atmosphere mentally and physically. Another yoga teacher, Andre van Lysbeth also suggests in 'Yoga self taught' that 'whenever you feel tired, depressed or discouraged do a few complete breathing exercises; your fatigue will disappear magically, your mental balance will be reestablished. You will set to work again with renewed will. Remember the ideal respiration is Deep, Slow, Silent, and Easy without any STRAINING. It is the finest tonic of all for the Heart".

CONSTIPATION

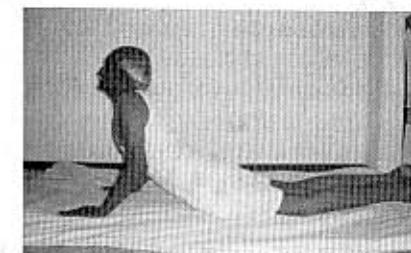
This is mainly due to slowing down of the circulation through lack of exercise. If neglected it causes chronic problems. There are many yoga asanas which help to cure this. Nauli, Uddhiyana, Sirasaasana (Head stand), Sarvangasana, Yogamudra and Bhujangasana (cobra pose).

PROLAPSE OF UTERUS

This is common in middle-aged ladies. This is mostly due to

Padmasan or lotus pose

Bhujangasana or cobra pose

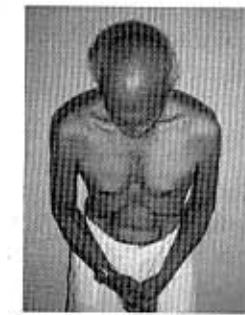
Sarvangasan or shoulder stand

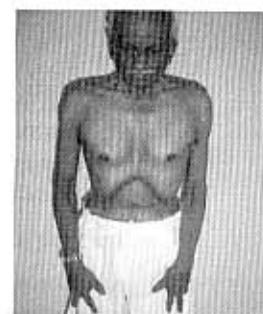
Artha Sirasasan (modified sirasan)

Sirasasan or head stand

Nauli or recti isolation

Uddhiyana bhabda or abdominal uplift

Kukutasan or cock posture

Yoga Mudra or the psychic union pose

muscular weakness or uterus getting affected due to excessive child-bearing. Since it is a painful operation many ladies prefer to avoid operation. Now some doctors are recommending exercises; Yoga asanas recommended. This complaint is treated with an important asana called Sirasaasana or Head stand and Sarvagasana or Shoulder stand.

OSTEOPOROSIS

Research has shown that brisk walking 4 or 5 days in a week increases the aerobic capacity up to 30%. It slows or stops Osteoporosis and also strengthens muscles and the heart and relaxes nerves.

What is yogic breathing or complete breathing?

To understand it easily, follow the three steps given below;

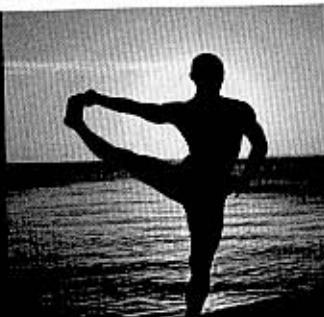
- (1) Exhale completely while drawing the abdomen in,
- (2) Take a deep inhalation expanding the abdomen and the ribs without any strain and
- (3) Allow lungs to fill completely by raising the collar bones and then exhale.

Though this appears to be three processes, when one practices this for some time, it becomes only one movement synthesizing all three rhythms. All yoga teachers complain that most of us breathe incorrectly in a quick and haphazard way which shortens our life, reduces our vital force and makes us susceptible to much mild illnesses. Hence they all recommend that we all adapt this above 3 in 1 method as often as possible until we get used to it.

Though there are many more illness that can be cured by Yoga asanas, it is not possible to deal with everything in this short article.

Source of Inspiration

1. ***Yoga over forty***
by Michael Volin & Nancy Phelan
2. ***Complete Yoga book***
by James Hewitt
3. ***Breathe in Breathe out***
by Dr. James Loehr & Dr. Jeffrey
4. ***Yoga self taught***
by Andrevan Lysbeth

தொலை ஏற்றுதிகள்?

ஆக்கம் : துர்ர நீடசல்ங்கம்
[சிட்டி]

அன்று மாலை தொடங்கிய கடும் மழை சில மணித்தியா வங்களாகப் பெய்து ஒய்ந்த பின்னர் இன்னும் தூரிக்கொண்டு இருக்கிறது. குளிர் கார்ந்தும் விட்டு விட்டு வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. ஊர் உறக்கத்திற்குப் போய் விட்டிருந்தது.

வஸந்த பல நாட்களாக ஒய்வில்லாமல் இன்றுவரை வேலைகள் பல செய்யவேண்டி இருந்தமையால் மிகக் களைப் படைந்திருந்தான். எனவே அவன் தனது உறவினர்களையும், நண்பர்களையும் ஒருவாறு வழி அனுப்பி வைத்துவிட்டு தனது படுக்கை அறைக்குச் சென்று அறையின் பிரகாச மின்விளக்கை அணைத்துவிட்டு, மென்விளக்கை ஏற்றி மனைவியின் வரைவை எதிர்பார்த்து தன் கட்டிலில் காத்திருக்கிறான்.

அறைக்கதவு தட்டப்படும் சுத்தத்தைத் தோட்டந்து தானாகவே கதவைத் திறந்துகொண்டு வஸந்தின் மனைவி 'மது' படுக்கை அறைக்குள் நுழைந்து கதவை உட்புறமாகத் தாழிடு வதை அவன் அவதானித்தான். ஆனால் மதுவின் சினேகிதி கள்தான் தன் அறைக்கதவைத்

தட்டியபின்பு திறந்து மதுவை உள்ளே தள்ளி அனுப்பி ஊர்கள் என்பது அவனுக்குத் தெரிந்திருக்க ஞாயமில்லை.

கதவை உட்புறமாகத் தாழிட்ட மது, வஸந்தின் கட்டிலுக்கு அமைதியாக வந்து கட்டிலில் அமர்ந்து, சிழே நிவத்தைப் பார்த்தபடி மௌனமாக இருந்தான்.

அன்றுதான் அவர்கள் இரு வருக்கும் முதலிரவு. அன்று காலை யில்தான் இருவருக்கும் திருமணம் நடந்தேறியது. ஆனாலும் மதுவின் முகத்தில் கல்யாணக் களையைபோ அல்லது சந்தோஷமான முகத் தையோ வஸந்தினால் காண முடியவில்லை.

வற்றிய குளம் போல மது 'மது' என்று ஏதும் பேசாமல் இருந்தது பல எதிர்பார்ப்புகளுடன் காத் திருந்த வஸந்திற்கு சங்கடமாக இருந்தது. அதனால் அவனே மதுவிடம் மெதுவாகப் பேசத் தொடங்கினான்.

"மது! இங்கே பாரும். ஏன் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறீர்? உடம் பிற்கு ஏதும் சுசுமில்லையா?" என்று கேட்டான். அதற்கு மது "இல்லை" என்று மட்டும் பதில் சொல்லி விட்டு மீண்டும் அமைதியாகவே

இருந்தான். வஸந்த மீண்டும் பேசத் தொடங்கினான்.

“மது, நான் இப்ப சொல்லது உமக்கு சினிமாவில் வருவதுபோல் தோன்றலாம். ஆனாலும் நான் கூற வேண்டியதை இன்று கூறியே ஆகவேண்டும் என்பதனால் கூறு கிறேன்” என்று அவன் தனது பேச்சைத் தொடர்ந்தான். “இன்றில் இருந்து எமக்கிடையில் ஏதும் ஒளிவு மறைவு இருக்கவேண்டாம். நாம் இறுதிவரை ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து அன்பாக இருப்போம். உங்கள் குடும்பம் எங்கள் குடும்பத்திலும் பார்க்க மிக வசதி யான குடும்பம் என்றாலும், நான் எக்காலத்திலும் எனது சுய கெளர வத்தை விட்டுக்கொடுக்க மாட்டேன். உனக்காக நானும் எனக்காக நீயும் என்று ஒற்றுமையாக வாழ்வோம். ஒருவருடைய சந்தோஷத்தைப் புரிந்து ஏற்று வாழ்வோம். எங்களுக்கிடையில் என்ன பிரச்சினை என்றாலும் பிரச்சினையிலுள்ள உண்மையை மனம்விட்டு பேசித் தீர்த்துக்கொள்வோம். அப்படி நாம் ஒருவேளை பிரியவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டாலும், பிரச்சினையை மனம் விட்டுப் பேசித் தீர்க்க முயல் வோம். அப்படி தீர்க்க முடியாது போனால், சந்தோஷமாக ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து புரிந்து செல்வோம். இதுவரையில் எனக்கு யாருடனும் காதல் என்று ஒன்றும் இருந்தது கிடையாது. காதலை நான் எதிர்ப்பவனுமல்ல. இனிமேல் தான் நான் மதுவைக் காதலிக்க வேண்டும்” என்று கூறி, மதுவின் முகத்தை உற்று நோக்கினான்.

வஸந்த இவ்வளவு நேரமும்

கூறியவற்றைக் கீழே நிலத்தைப் பார்த்தபடியே கேட்டுக்கொன் டிருந்த மது மெதுவாக விம்மத் தொடங்கினான். விம்மலைச் செடு வஸந்த், மதுவின் நாடியைத் தொட்டு உயர்த்தியபோது அவனது கண்களில் இருந்து நீர் வடிவதை அவதானித்தான்.

“என் அழுகிறாய் மது?” என்று வஸந்த் கேட்டபோது, மது எல்லாவற்றையும் போட்டு உடைத்துவிட்டான். தான் ‘நாதன்’ என்பவனை உயிருக்குயிராகக் காதலித்ததாகவும், பெற்றோர் தன்னை பயமுறுத்தி ஏமாற்றி ஏதோ மயக்க மருந்து தந்து உங்களிற்கு என்னைத் திருமணம் செய்துவைத்து விட்டார்கள் என்றும், எப்பொழுது நான் தன்னிடம் வந்தாலும் என்னை நாதன் ஏற்பதாகக் கூறி யுள்ளார் என்றும் சிறு குழந்தை போல் கூறி மெதுவாக அழுதாள்.

“அழுவேண்டாம் மது. இப்பொழுது அழுவதனால் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. உமக்கு விருப்பமில்லாமல் நடந்த இத் திருமணத்தை நான் எனக்கு சாதகமாக எடுக்க விரும்பவில்லை. நீ விரும்பியவருடன் செல்ல விரும்பினால் நான் நாளையே சேர்த்து வைக்கிறேன்.” என்றும் கூறி, “உனக்கு நாதனுடன் சென்று வாழ பூரண சம்மதமா?” என்று கேட்டான்.

மது தன் தலையை மேலும் கீழுமாக ஆட்டிவிட்டு மீண்டும் விம்மத் தொடங்கினான். நாதன் இருக்கும் இடத்தைப்பற்றி மதுவிடம்

கேட்டபோது, நாதன் வேலை செய்யும் கந்தோர் விலாசம் மட்டும் தன்னிடம் இருப்பதாகவும், ரயிலில் போனால் ஆறு மணித்தியால்த்தில் போய்விடலாம் என்றும் விம்மியவாறு அவள் கூறினாள்.

“சரி மது, தயவுசெய்து இப்ப அழவேண்டாம். இப்ப படுத்துத் தூங்கும். நாளை காலையில் நூன் உம்மை நாதனிடம் செல்ல ரயில் ஏற்றிவிடுகிறேன்” என்று கூறி விட்டு, தனியில் ஒரு பாயை விரித்துப்போட்டு, அதில் படுத்து உறங்கிவிட்டான்.

மறுநாள் காலை 4.30 மணிக்கு எழுந்து, மதுவை வீட்டிலுள்ள யாருக்கும் தெரியாமல் நாதனிடம் செல்வதற்காக, ஒரு குட்கேள்வில் சில உடுப்புகளுடன் தனது காரில் கொண்டுபோய் ரயில் ஏற்றிவிட்ட பின்பு வீட்டிற்குச் சென்றபோது ஏனையோர் மதுவைப்பற்றி விசாரிக்க, ராத்திரி மதுவிற்கு அவளின் உற்ற சினேகிதியிடம் இருந்து ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்த தாகவும், அவு உயிர்க்கிணேகிதியின் கணவர் ஒரு விபத்தில் காலமாகி விட்டார் என்றும், அதனால் சினேகிதி மதுவை உடனடியாக வரும்படி வேதனையுடன் கேட்ட தாகவும், அதனால் தான் மதுவை அவளின் சினேகிதியிடம் செல்வதற்காக ரயில் ஏற்றிவிட்டு வருவதாகவும் பொய் சொன்னான்.

அன்றைய பகல் பொழுது கழிந்து மாலைக் கதிரவன் வரண் ஜாலம் காட்டி கடலினுள் மறை கின்ற நேரம் முதல்நாள் நடைபெற்ற

திருமணத்திற்கு வர முடியாதவர்கள் சிலர் வஸந்தின் வீட்டிற்கு வருகை தந்திருந்தார்கள். அவர்கள் தாங்கள் கொண்டுவந்திருந்த அன்பளிப்புப் பொருட்களை வஸந்திடம் கொடுத்து விட்டு, வஸந்தின் மனைவி மதுவைப்பற்றிக் கேட்டபோது, மது தனது மிக நெருங்கிய சினேகிதியின் கணவர் அகால மரணமடைந்தனால், அச்சினேகிதி உடனடியாக மதுவை தன்னிடம் வரும்படி போனில் மன்றாடிக் கேட்டதனால், மது அச்சினேகிதியிடம் போய்விட்டார் என்று மீண்டும் அதே பொய்யைக் கூறினான்.

சிறிது நேரம் வஸந்திடம் உறவினர்கள் கதைத்துவிட்டு, அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட இரவு உணவை உண்டபின்னர், எல் ஹோரும் வஸந்தின் வீட்டின் பின் ஹோலில் TV யில் வஸந்த, மது அவர்களின் திருமண வீடியோ படத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். கடிகாரம் எட்டு முறை அடித்து ஓய்கிறது, மழை மீண்டும் காற்றுடன் பெய்யத் தொடங்கி விட்டது.

வீட்டின் அழைப்பு மணியைக் கேட்டு வீட்டு வாசலுக்குச் சென்று வாசற்கதவைத் திறந்த வஸந்திற்கு அதிர்ச்சி. மழையில் நன்றாக மது, நிலத்தைப் பார்த்தபடியே கொண்டுபோன அதே குட்கேள்வன் நிற்கிறார். கதவை மெதுவாகச் சாத்திக் கொண்டு வஸந்தும் வீட்டிற்கு வெளியே வந்து, “நாதனை நீர் சந்திக் குழுமம் முடியவில்லையா மது?” என்று கேட்டான். வஸந்தை ஒரு முறை நிமிர்ந்து பார்த்த மது

மீண்டும் கீழே பார்வையைச் செலுத்தியபடி விம்மத் தொடங்கினாள்.

“என்ன நடந்தது? நீர் நாதனை சந்தித்திரா இல்லையா?” என வஸந்த சற்று உரக்கக் கேட்டான்.

“சந்தித்தேன். ஆனால் அவர் என்னை ஏற்க மறுத்து விட்டார். நான் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும், அனில் கடித்த பழும் தனக்கு வேண்டாம் என்று .....

மது தொடர்வதை இடையறித்த வஸந்த, “இங்கே பார் மது, மேலே எனக்கு ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம். இதற்குமேல் நான் கேட்பதும் முறையல்ல. நீர் சொல்வதும் அழகல்ல. இதைப்பற்றி எமது வாழ்க்கையில் உம்மை நான் ஒருபோதும் கேட்க மாட்டேன். என்னை நம்பி நீ திரும்பி என்னிடம் வந்துவிட்டாய் பார். அதுவே எனக்குப் போதும். நீர் உமது மிக நெருங்கிய சினேகிதியின் கணவர் அகால மரணமடைந்தனால் சினேகிதி அவசரமாக வரும்படி போனில் கூப்பிட்டனால், சினேகிதியிடம் சென்றுவளர்ய் என்று வீட்டாருக்கு பொய் கூறி உள்ளேன். சில சொந்தக்காரர்களும், சினேகிதர்களும் வீட்டின பின் ஹோலில் TVயில் எமது திருமண வீடியோ படத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். உள்ளே வா மது” என்று வஸந்த அவள் கை பற்றி உள்ளே அழைத்துச் சென்றான்.

அவள் விம்மி அழுதவாறு உள்ளே சென்றாள். சிவந்த கண்களிலிருந்து வடிந்த கண்ணீர், முகத்தை நன்னத்திருந்த மழை நீருடன் இரண்டறக் கலந்தது.

கை வைத்தியாங்

★ கெங்காவியக்களை அல்லது (Olive Oil) கிழுப்பிபண்ணையை கை நீர்கள், பாகவுகள் பூச்சுக் கீழ்க்குவர, குளிர்ணால் வரும் மினாப்பு நீங்கும்.

★ கேய்வையுடன் சிர்து ஓயம் கோக்கால் கழுமல் தீரும்.

-சிச-

வினாக்கள்!

பதார்த்தம்!

பாசுத்தி சுந்தரவிங்கர்
(இஸ்திரேவியா)

சிட்டியில் குறும்படங்களின் திரைக்காட்சி ஒன்று நடந்தது. மிகவும் யதார்த்தமான படங்கள். இவற்றைப் பார்த்தபோது, இந்தப் படங்கள் நமது மன்னிலா எடுக்கப் பட்டவை என்ற பிரமிப்புத்தான் ஏற்பட்டது. எமது கவலைஞர்களின் திறமை வியப்பளித்தது. தமிழ் மக்களின் போர்ச் குழல் வாழ்க்கை முறையை விளக்கும் ஆறு குறும் படங்கள் இவை. ஒவ்வொரு படமும் பத்து நிமிடங்களுக்குத் திரையிலே வந்தது. ஒவ்வொன்றும் அழிய கவினதபோல மனதிலே அழியாத இத்தைப் பெற்றுவிட்டது.

பிரித்தானியாவைச் சேர்ந்த SCRIPTNET என்ற நிறுவனத்தின் ஆதாவுனும் ஆலோசனையுடனும் எமது கலைஞர்களால் எமது மன்னிலே இவை தயாரிக்கப் பட்டவை. தமிழ் இயக்குனர்களும், சிங்கள இயக்குனர்களும் இணைந்து செயலாற்றி உள்ளனர். பல வருடங்களுக்கு முன்னர் பொன் மணி என்ற திரைப்படத்தைத் தயாரித்த திரு. காவலூர் இராச துரை அவர்களும், அவரோடு இணைந்து திரு. ஸ்கந்தகுமார் அவர்களும் இந்தத் திரைப்படக்

காட்சியை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள்.

சினிமா என்னும் ஊடகம் மற்றைய எல்லா ஊடகங்களிலும் பார்க்க மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். இன்று நாம் அறிந்துள்ள சினிமா வேறு,

இன்றைய சினிமா எம்மை ஒரு மாய உலகுக்கு அழைத்துச் சென்று, சற்றுநேர இஸ்பத்தில் ஆய்வுக்கிடிது. இதற்கு மாறுபட்ட திரை உலகம் இருக்கிறது. அது உள்ளதைக் கலையாக வடிக்கிறது. பார்வையாளர் உள்ளத்திலே அது அழியாமல் பதிந்துவிடுகிறது. முன்னேயது ஒரு மாயை என்றால், பின்னேயது யதார்த்தம் இந்த யசார்த்தம், இந்த உண்மை, இந்த நிஜம்தான் வாழ்க்கை. இதைத்தான் இந்தக் குறும்படங்கள் அழியியலாக வடித்துள்ளன. பத்திரிகைகளிலும் வாணோலி போன்ற ஊடகங்களிலும் நாம் படித்தவற்றையும், கேட்டவற்றையும், திரையிலே நிதர்சனமாகப் பார்க்கும்போது மனதிலே ஏற்படும் தாக்கம் வேறு. அந்தத் தாக்கமே இந்தப் படங்களின் வெற்றி.

இந்த ஆறு படங்களும் ராகவன், ஞானதாஸ், கெளதமன், அல்பேட் போவஸ் (Albert Paulus) ஆகியோரால் தயாரிக்கப்பட்டனவ். பிரபல சிங்கள இயக்குனர் ஸெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ், அவர் மனைவி சமித்திரா பீரிஸ்— இவரும் ஒரு சிறந்த இயக்குனர், மற்றும் பிரசனன், விதான் என் பவர்களும் இப்படங்களுக்கு ஆலோசகர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். திருமதி கோசிலா மகேந்திரன், குழந்தை சன்முகவின்கம், மறைந்த செம்பியன் செல்வன், காவலூர் இராசதுரை போன்றவர்கள் ஆலோசகர்களாகவும், மொழிபெயர்ப்பாளர் களாகவும் பங்களிப்பு வழங்கி உள்ளனர்.

வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்திலேயே கைஞ்சயம், காலையம், கண்ணண்ணம் இழந்த சிறுவர்களின் வாழ்வை உதயத்தில் இருள் (Darkness at dawn) என்னும் படத்திலே பார்க்கி ரோம் வாழவு அவர்களுக்கு விடிந்து உடனேயே இருண்டுவிட்டது. காரணம் போர்ச் குழல். ஆனால், அவர்கள் நம்பிக்கை இழக்க வில்லை. வெற்றுத் தோட்டாக் கூடுகளை ஊதுகுழலாக மாற்றி, ஒரு சிறுவன் இசை மீட்டுகிறான்—போரின் எச்சம்! மனிக்கட்டோடாடு தனது கையை இழந்த ஒரு சிறுவன், கண்களையும் இழந்த நிலையில், அந்தக் குறைக் கரத்தில் மனிமாலைகளை மாட்டியபடி, கோவில் திருவிழாவில் வியாபாரம் செய்கிறான்.

இந்த இரண்டு சிறுவர்களும் சந்திக்கும் காட்சி மனதைத் தொடுகிறது. கண்ணில்லாத சிறுவன்

இந்த பத்தின் விகேஷம் அங்கு உரையாடல் இல்லை, மெளனமும் அசைவும் மட்டுமே. மெளனமும் ஒரு மொழிதான். அது மிகவும் சக்தி வாய்ந்த மொழி. பின்னனி யிலே வாத்திய இசை. சோகமான இசை அல்ல, நம்பிக்கை ஊட்டும் இசை. படம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது காலில்லாத தமிழியும், அவனின் அக்காவும், காற்றிலே மிதந்து வரும் இலவம்பஞ்சை ஊதுவதையும், அதைத் தொடர்ந்து சென்று விளையாடுவதையும் காட்டும் இயக்குனர் தனது திறமையைப் படம் முழுவதிலும் பதித்துவிடுகிறார். கேமராவின் கோணங்களில் அழியலைக் காண்கிறோம்.

உதயத்தின் இருள் முழுக்க முழுக்க சிங்களக் கலைஞர்களால் நடித்து இயக்கப்பட்டது.

ஒளித்து விளையாடு (Hide and Seek) என்னும் மற்றொரு படமும் சிங்களக் கலைஞர்கள் தயாரித்து முகாம் ஒன்றிலே தடுத்துவைக்கப் பட்டிருந்த அப்பாவித் தமிழ்ச் சிறுவர்களைக் கொலைசெய்த இரு கொலையாளிகள் வீடோன்றில் ஒளிந்திருக்கும்பொழுது, ஒருவன்

மனச்சாட்சியால் அவஸ்தைப் படுவதையும், மற்றவன் எங்கே அகப்பட்டுவிடுவோமோ என்ற பயத்தில் கூட்டாளியையே கொல்ல முயல்வதையும் பார்க்கிறோம்.

பொலிஸ் எங்களுடைய பக்கம் தான், பயப்படாதே என்று கொலையாளி கூறுவதை, இயக்குனர் துணிவுடன் திரையில் கொண்டுவருகிறார். உண்மையைக் கூறுவதற்கு உண்மைக் கலைஞர் அஞ்சுவதில்லை என்ற உண்மையை இங்கே பார்க்கிறோம். மனச்சாட்சி உள்ள மக்களும் பெரும்பான்மை இன மக்களிடையே இருக்கிறார்கள் என்பது, இனவெறி மிகக் கீக்காலத் தில் மனதுக்கு ஆழுதல் தருகிறது.

வெட்டுண்ட கையுடன் சிங்கள வீட்டான்றில் ஒளிந்திருக்கும் துழிழுச் சிறுவனோடு உரையாடும் சிங்களப் பெண்குழந்தை, மனதிலே நிங்காத இடத்தைப் பெற்றுவிடுகிறாள். கிராமியத்தன்மை நிறைந்த இயல் பான குணச்சித்திரம்.

ஏனைய நான்கு படங்களிலும் போர்ச் குழலின் அவலங்களையும், அதனால் அழுத்தத்திற்கு ஆளாகும் தமிழக குடும்பங்களையும் சந்திக் கிறோம். பொருளாதார நெருக்கடியாலும், போரின் அச்சத்தாலும், மனதில் பாரங்களைச் சமக்கும் சாதாரணக் குடும்பத் தலைவன் தலைவியர் பொறுமை இழப் பதையும், அருமைக் குழந்தைகளின் சிறிய ஆசைகளைக்கூட நிறைவெற்ற முடியாமல் தவிப்பதையும், காரணமில்லாமல் கோபித்துப் பிள்ளைகளை அடிப்படையும் பின்னர்

பச்சாத்தாப்பட்டுவதையும், வெகு யதுர்த்துமாகப் பாமாக்கியுள்ளார்கள்.

அரசாங்கம் துழிழுப் பகுதிகளுக்கு மருந்து, மின்கலம், மின்சாரம் ஆகியவற்றைத் தடைசெய்தபோதும் அவர்கள் மீது வானிலிருந்து குண்டு மாரி பொழுந்தபோதும் அவர்கள் அலமலக்க குண்டுக் காப்புக் குழிக்குள் ஓடி ஒளிந்து நடுங்கிய போதும், பட்ட அவலங்களை இந்தப் படங்கள் காவியமாக்கி உள்ளன.

பாம்புக் கடிக்குப் பலியாகும் தம் ஒரே பிள்ளையின் மரணச் சடங்குக்கு அந்தப் பிள்ளை சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்த உண்மையைப் பண்தை எடுத்துக் கொடுத்தபோது, அந்தத் தாயும் தந்தையும் அஸ்ரிய அலைல் இன்னும் காதுகளில் ஒலித்தபடி இருக்கின்றது. ஆகப்பத்திரியில் பாம்புக்கடி மருந்து இல்லாததே இச்சிறுவனின் மரணத்துக்குக் காரணம் என்று எல்லை (Barrier) என்ற இந்தப் படம் காட்டுகிறது. கண்ணர் காயாத நிலையில் தாய் அழுதபடி இருக்க தந்தை வயிற்றுப் பாட்டுக்காகக் கூலி வேலைக்குப் போவதோடு படம் முடிகையில், பல உண்மைகள் தொக்கி நிற்கின்றன. இந்த யதார்த்தம் இன்னும் தொடர்கிறது என்பதுதான் வெதனை.

ஒரு சிறுமியின் செருப்பு வாங்கும் ஆசையை செருப்பு (Slipper) என்னும் திரைப்படம் காட்டுகின்றது. வெய்யிலிலே கல்லும் மூளைமும் நிறைந்த பாதையிலே தினமும் பாடசாலைக்குச் செல்லும் குழந்தையின் ஆசையை நிறை

வேற்றமுடியாத பெற்றோரின் இயலாமையை, இயக்குனர் வெகு நேர்த்தியாகக் காட்டுகிறார்.

அன் னி யோ ன் னி ய மா ன அந்தக் குடும்பப் பாசம் மனதைத் தொடுகிறது. சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்த உண்மையைப் பண்தைச் செருப்பு வாங்கத் தன் தந்தையின் கையில் கொடுக்கும்போது, கடன் கொடுத்த ஒருவர் தந்தையிடம் பண்தைக் கேட்டு வருகிறார். அந்தக் குழந்தை தனது சேமிப்புப் பண்தை வந்தவருக்குத் தெரியாமல் மறைக்கும்போது, மிகவும் யதார்த்தமாகப் படம் தொடர்கிறது.

தந்தை கொண்டுவரும் செருப்பை அணியமுடியாது, கண்ணி வெடி யிலே தனது ஒரு பாததை இழக்கும் இந்தக் குழந்தையின் நிலை, பெற்றோரின் சோகம், எம்மையும் பாதித்துவிடுகிறது. இது கொடுமை பார்வையாளர் பலர் அவ்வேளை கண்ணீர் விட்டதைக் கண்ணீருக்கூடாகப் பார்க்க முடிந்து.

ஆனால், தடியை உண்ணிப்பதி, தனது மற்ற காலிலே ஒற்றைச் செருப்பைப் போட்டு அழுபார்த்த குழந்தையின் மகிழ்ச்சியில் எமது மனங்களும் சிலிர்த்துவிடுகின்றன. சின்னச் சின்னத் திருப்திகள், நம்பிக்கைகள், இவைதான் காலத்தின் கோலங்கள். இதுதான் இந்தப் படத்தின் வெற்றி.

அழுத்தம் (Under stress) என்னும் படத்தில், குண்டுக் காப்புக் குழிக்குள் ஓடிய போதும், புத்தக்குத்தை

எடுத்துக் கொண்டுவா என்று கட்டளையிடும் தந்தையையும், திரும்பிவரும்வரை பதறியபடி இருக்கும் தாயையும் பார்க்கிறோம். இந்தப் படத்திலே என்னை ஆட்டும் செக்கோடு செக்குமாடாக உறுங்கும் தாயையும் துக்கணைப் போலக் கஷ்டப்படாமல், டாக்ராகவோ எஞ்சினியராகவோ தங்கள் பிள்ளைகள் வரவேணு மென்று கண்டிப்புடன் வளர்க்கும் சராசரி தமிழ்த் தந்தையையும், இயக்குனர் துல்லியமாகப் படம் பிடிக்கிறார்.

பெற்றோருக்குப் பயந்து புத்தகத் தோடு இருக்கும் மகனையும், துரு துருத்த மகனையும், சைக்கிளின் டென்மோவை வைத்து ரேடியோ கேட்கும் அச்சிறுவனின் சாதுரியத்தையும் பார்க்கிறோம். தமிழரின் இந்த யதார்த்த வாழ்வு யுத்த காலத்திலும் தொடர்கிறது.

மூக்குப்பேணி (Brass Beaker) என்னும் படம் ஒரு சிறு சம்பவத்தை வைத்துப் பின்னப்பட்டது. சிறிய தோர் நிகழ்வுகூட ஒரு தேர்ந்த இயக்குனரின் கையில் கலை வடிவம் செறுமுடியும் என்பதற்கு இது நல்ல ஒரு எடுத்துக்காட்டு. பழைய சாமான்கள் வரங்கும் வியாபாரியிடம், தாயாருக்குத் தெரியாமல் பழைய பித்தளை மூக்குப்பேணி ஒன்றை பண்டமாற்றுச் செய்து பிள்ளைகள் பொரும்பை ஒன்றைப் பெற்று மகிழ்ச்சியில் சிறுவன் ஒருவனின் மனப் போராட்டத்தை, இக்கதை படம் பிடித்து விடுகிறது.

மயக்கமடையும் நிலையில் சிறுவனின் தாத்தா முக்குப் பேணியிலே தன்னீர் குடிக்க விரும்பிக் கேட்பதையும், முக்குப் பேணி இல்லாததால் சிறுவன் தலிப்பதையும், தாத்தாவின் மரணத்தின் பின்னர் அவன் குற்ற உணர்வில் வருந்துவதையும், பொம்மையைத் திரும்பக் கொடுத்து முக்குப்பேணியை மீட்டபின்னரே சிறுவனின் மனம் சாந்தியடைவதையும், ஒரு கவிதை போல - இயக்குனர் வடித்துவிடுகிறார். குழந்தை உளவியல் சம்பந்தமான சிறந்ததொரு திரை ஒவியம் என்று கூறலாம்.

இந்தப் படங்கள் எமது இனத்தின் போராட்ட வரலாற்றுப் பதிவுகள். எமது மன்னிலே எமது கலைஞர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட காரணத்தால், மன் வாசனை வீசம் படங்கள். தரமான உலகத் திரைப் படங்களின் வரிசையில், எமது கலைஞர்களின் படங்களும் கணிக்கப்படும் நிலை உருவாகிவிட்டது. இவற்றைத் தமிழர்கள் மட்டுமல்ல, ஏனையோரும் பார்க்க வேண்டும். படத்தில் உரையாடல்களுக்கு ஆங்கிலப் பெயர்ப்புரை வருவதால் இங்குள்ள ஊடகங்களும் பிற நாட்டு ஊடகங்களும் ஒளிபரப்ப வகை செய்ய வேண்டும். சிறந்த கலைஞர்கள் ஊக்குவிக்கப்படுவது காலத்தின் கட்டாயம்.

குடு கலைத்தினால்

காற்றலுள்ள விழுக்காரமுக்களை அகற்றுவதற்கு. நீண்ட கீழால் சம்பிராயன்தூள், அல்லது மொத்ததூள் அல்லது ஒகாய்ந்தனை மான்றலைப் பொடுதை நெருப்பின்வையை புதக்கமலைத்தால் அதை அகண்று விடும்.

(*Glycerine*) கிளிசெர்ன் அல்லது தூங்காயென்னை அல்லது பச்சை வெண்ணை கொற்றில் ஒன்றை உதடழல் அடுக்கி பூச் வந்தால் அதன் வெழிப்புகள் மாறும்.

- சீர்

தலைவிதி

- சிவபாஸன்

மூன்றாவதும் பெண்குழந்தையா என்று ஆச்சரியப்பட்ட தகப் பளால் வெறுக்கப்பட்ட மனசிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்ட கடைக் குட்டி சிந்தியா குடும்பத்தில் ஆறாவது பிள்ளை. இவனுக்கு சந்திரனைப் போன்ற வட்ட முகம். இவள் அழகான கொழுத்த வெள்ளளக்குட்டி. இவளை செல்லமாக யப்பான் குட்டி என்று கூப்பிடுவார்கள். சிந்தியா தனது ஐந்தாவது வயதில் தாய், சகோதரர்களுடன் இலங்கைக்கு வந்து யாழிப்பாணத்தில் நல்லூரிலே அம்மமாவுடன் வாழ்ந்தார்கள். சிந்தியா தனது எட்டாவது வயதில் தாயை இழந்தாள். சிந்தியா குடும்பம் செல்லும் மிகக்கதாய் இருந்தாலும் அவை காலப்போக்கில் கரைந்து போயின.

சகோதர சகோதரிகளின் பாசத்தினாலும் அன்னனாலும் அக் கறையுடனும் நாளொருவன்னாலும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ந்து வந்தாள். சிந்தியாவின் தகப்பனார் இரண்டு வருடத்திற்கு ஒருமுறை வருவார். சிந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் அப்பாவின் உறவு தன்னீரில் தாமரையைப் போன்றதுதான். இவள் மிகவும் சாதுரியமாகவும் புத்திசாலித்தனமாகவும் நாறுக்காகவும் பேசுவாள். சிந்தியா எவ்வளவு செல்லப் பிள்ளையாக இருந்தாலும் நல்ல குண மூள்ள, சொன்ன சொல் கேட்கும் கீழ்ப்படிவான பிள்ளை. இப்படித் தான் வாழுவேண்டுமென்று நினைப்பவள். மற்றவர்கள் சௌகரியமாக வாழ்கிறார்களே, தனக்குக் கிடைக்கவில்லையே என நினைத்துக் கூடப் பார்க்கமாட்டாள். வாழ்க்கையில் நன்றாகப் படித்து கொரவ மாக உலகம் தன்னை மதிக்க வாழுவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டாள். வாழ்ந்து காட்டினாள். இதுதான் அவளை வட்சியமும் கூட ஆனால் பிறக்கும்போதே அவள் தலைவிதி என்னவோ...?

இவள் பிள்ளைப் பராயத்திலே சாதனா பாடசாலையிலே படிக்கும்போது எல்லாவற்றிலும் பங்குபற்றுவாள். வருடாந்த விளையாட்டுப் போட்டியிலே தான் பங்குபற்றுவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டாள். சிந்தியா நன்றாக ஓடுவாள். ஆனால் பத்மா ரீச்சர் தன்னை விளையாட்டுப் போட்டியிலே சேர்க்கவில்லை என்று ஏங்கினாள். தனது வளர்வை இல்லத்திற்கு அதிக புள்ளிகள் தன்னால் எடுத்துக் கொடுக்க முடியும் என்று அவனுக்குத் தெரியும். சிந்தியா தனது

சிந்திக்கி கமலாவிடம் சொல்லி விக்கி விக்கி அழுதாள், அவளால் தன்னைக் கட்டுப்படுத்த முடிய வில்லை. நிதிரையிலும் அழுதாள். என் இந்த பத்மா ரீச்சர் என்னை ஒதுக்குகின்றா? என்பதுதான் சிந்தியாவின் கவலையும் கேள்வியும்.

அவள் உடனே தனது தலைமை ஆசிரியர் முத்தையா மாஸ்டரிடம் தனது குறைகளை முறையிட்டாள். முத்தையா தலைமையாசிரியர் இவளை நினைத்து மிகவும் பெரு மைப்பட்டார். தனது இல்லத்திற்கு அதிக புள்ளிகள் எடுத்துக் கொடுக்க முடியும் என்று மிகவும் அக்கறை யுடன் உணர்ச்சிபூர்வமாகக் கூறு கிணறானோ என்று ஆச்சிரியப்பட்டார். இறுதியில் சிந்தியா வினோதப் போட்டி உப்பட எல்லாப் போட்டி களிலும் பங்கு பற்றி முதலாம் இடங்களைத் தட்டிக்கொண்டாள். இளமைக்கால அனுபவங்கள், பாடசாலை வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட வசந்தகள் திரும்ப வருமா என்று நினைத்துப் பார்ப்பாள். சிந்தியாவால் பத்மா ரீச்சரை மட்டும் மறக்க முடியுமா? பத்மா ரீச்சரை நினைத்தால் அவளுக்கு சிரிப்புதான் வரும்.

சிந்தியாவின் கல்லூரி வாழ்க்கை செங்குந்த இந்துக் கல்லூரியிலே ஆரம்பித்தது. சிந்தியாவுக்கு படிப்புதான் அவளது முச்சு. தனது கல்லூரி யிலே படிப்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் போல் தானும் ஒரு ஆசிரியையாக வரவேண்டுமென்று கனவு கண்டாள். இதனை உணர்ந்த அவளது இரண்டாவது அண்ணன்

ஜெகன் இவளது படிப்பில் தான் கவனம் எடுக்க வேண்டுமென்று சிந்தியாவிற்கு படிப்பதற்கு பணம் செலவளித்தான். இவளது படிப்பில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினான்.

எனவே சிந்தியா, ஜெகனின் உதவியுடன் நன்றாகப் படித்து பேரும் புகழும் பெற்று சிறந்த மாணவியாகத் திகழ்ந்தாள். சிந்தி யாவின் அழுகும் அவளது நடையும் நீண்ட முடியும் கட்டுமட்டான உடம்பும் ஆடவர்களை, ஆண்களைக் கவர்ந்தது. முக்கியமாக கல்லூரி மாணவர்களுக்கு அவளைக் காணும்போது ஒரு தடுமாற்றம் வரும். வந்தது. மிகவும் அழுகான எழுத்தில் “நான் உள்ளைக் காதவிக்கிறேன்” என்று எழுதப்பட்ட கடிதம் ஒரு சிறு பிள்ளையின் மூலம் அவள் சையில் கிடைத்தது. வட்சியவாதி சிந்தியா அதனை அதிபர் களைபதிப் பிள்ளையிடம் ஒப்படைத்தாள்.

கௌரவமான குடும்பத்தில் பிறந்த நான் கௌரவமாக வாழ விரும்புகின்றேன் சார் என்று அதிபரிடம் கூறினாள் சிந்தியா. இவளது பெரிய அக்கா பேராதெனிய பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கின்றபடியாலும், சின்னக்கா பொறுப்பற்றவளாக அப்பாவியாக இருந்தமையாலும் கமையல் வேலை உப்பட குடும்பப் பொறுப்பையும் தன் தலையில் சமந்தாள். கார்த்திகை, மார்சூரி மாதங்களில் இடு முழக்கும், மின்னல், மழை— என், புயல் கூட நடந்தாலென்ன, மின்னாரம் துண்டிக்கூப்பட்டாலென்ன, குப்பிவிளக்கின் வெளிச்சத்தில் படித்து படிப்பில் ஒரு

களருகண்டான். எனினும் அரசாங்கத்தின் நூப்படுத்தல் என்ற கெடுபிடியால் அவளால் ஒரு பட்டதாரியாக வர முடிய வில்லை. எனினும் விஷேட பயிற்றுப்பட்ட வர்த்தக ஆசிரிய யாக வர முடிந்தது.

செல்வி என்ற மொகா தொடரிலே செல்வியாக நடிக்கும் ராதிகா வெட்ட வெட்ட தழைப் பது போலவே சிந்தியாவும் தனது வாழ்க்கையில் முன்னேறினாள். சிலாபத்திலே கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருடங்கள் குத்தோலிக்க மகா வித்தியாலயத்திலே படிப்பித் தாள். அந்த நாட்களில் தனது தோழிகளுடன் சேர்ந்த கூடிக் குலாலி போகும்போது நடந்த சுவாரஸ்யமான நிகழ்ச்சிகளை நினைத்துப் பார்ப்பான். தோழி மாருடன் மாட்டுவண்டியிலே சவரி செய்து முன்ஸ்வரம் கோவில் போய் கும்பிடுவதும், ஐயர் வீட்டில் சாப்பிட்டுவிட்டு வருவதும் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சிகள் சிந்தியாவுக்கு. இவ்வாக்கு குறுத்த வட்டப் பொட்டு நல்ல வடிவாக முகத்திற்கு பிரகாசத்தைக் கொடுக்கும். வீதியில் போகும்போது பொட்டுவைத்த முகமோ என்று தன்னைப் பார்த்து ஆண்கள் பாடுவதையும் அவளால் மறக்க முடியாது. மிகுந்த இயற்கை அழகுடன் அமைந்த சிலாபக் கூற்கரையையும் அங்கே ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் தோழிமாருடன் சென்று கூடி விளையாடிவிட்டு மீன் வாங்கி வந்து பொரித்துச் சாப்பிடு வதையும் நினைத்துப் பார்ப்பான்.

சிந்தியாவின் சகோதர சகோதரிகள் விவாகமாகி தனித் தனி குடும்பமாகப் போய் விட்டார்கள். விழுந்து விழுந்து கவனித்த அண்ணமார் கூட அவளுடன் நெருங்கி அன்பாகப் பழகுவது படிப்படியாகக் குறைந்து அவள் அவர்களுக்கு ஒரு சமையாகத் தெரிந்தது. நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக் கழகம் என்பதற்கு உதாரணமாக இருந்த தன் குடும்பத்தில் சுயநலம் தாண்டவமாடுகின்றதோ என்னவோ என்று தனக்குள் நினைத்தாள். வேதனைப்பட்டாள். தான் ஒரு அணாதை; கதைக்க, தனது உணர்வுகளைக் கூற யாரு மில்லையே என ஏங்கினாள். தன்மானம் கொண்ட சிந்தியா விடுதலை நாட்களில் தனது சம்பளக்காசை தன்னில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்த ஜெகார்டும் கொடுத்துவிடுவாள். ஜெகநுக் கும் சிந்தியாவின் கவலைகள் புரிந்தாலும் என்ன செய்வது, அவ்ன் இன்னொருத்தியின் கணவன். ஜெகன் தன் மனைவி விட்டில்தானே வாழ்கின்றான்.

ஜெகன், சிந்தியாவுக்கு வரன் தேடுவதில் மிகவும் அக்கறை கொண்டான். சிந்தியா சிலாபத்தில் இருக்கும்போது உடனே வா என்று ஜெகன் தந்தி அடித்திருந்தான். இதே வேளையில் மாப் பிரஸ்ஸையின் துயாரும் மாப்பிள்ளை பிரசாந்திற்கு உடனே வா என்று தந்தி கொடுத்திருந்தாளாம். சிந்தியாவிற்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. உடனேயே சிலாபத்திலிருந்து வந்துவிட்டாள். நாளைக்கு பெண்

பார்க்க வரப்போவதாக அறிந்து கொண்டாள். அவளுடன் வீட்டில் யாருமில்லையாகவும் வீட்டைச் சுத்தம் செய்து வண்டியும் கட்டுவைத்தாள்.

தனது தாயாருடனும் அண்ணியுடனும் வந்த பிரசாந்த வெளிவிராந்தையில் இருந்துவிட்டார். தாயாரும் அண்ணியும் விட்டிற்குள் வந்து சிந்தியாவுடன் பண்பாகக் கதைத்தார்கள். இந்த வேளையில் பிரசாந்த ‘அம்மா போவேரமா, அம்மா போவோமா’ என்று கூப்பிட்டபடியிருந்தார். சிந்தியாவிற்கு யாரோ வெளியில் பிச்சைக்காரன் கூப்பிடுவதுபோன்று இருந்தது. பிரசாந்த, சிந்தியா சுட்ட வடையைக் கூட சாப்பிட வில்லை. அவளைக் காணவுமில்லை. தாயார் போகும்போது ‘கவலைப்படாதேயும், நான் இருக்கின்றேன்’ என்று கூறிவிட்டுப் போனாள். சிந்தியாவும் மாப்பிள்ளையைக் காணவில்லை.

சிந்தியாவிற்கு அழுகை அழுகையாக வந்தது. இந்தக் கல்யாணம் வேண்டாம் என்று அவள் கூறியும் அண்ணன்மார் அவளின் முடிவிற்கு செவி சாய்க்கலில்லை. அவர்கள் அன்று பின்னேரமே பிரசாந்த வீட்டிற்குப் போன்போது பிரசாந்த் சுபாஸ் கபேக்குப் போய் ஜஸ்கிறீம் சாப்பிட்டுவிட்டு சிக்ரெட் புகைத்துக்கொண்டு வந்தாராம். எப்படியோ கல்யாணத்தை ஒப்பேற்றி விட்டார்கள்.

—தொடரும்

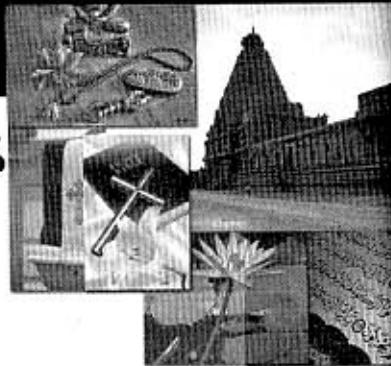

* ரோஜாப்பி இதழ்களை எழுநிச்சும் பாஷ்சாற்றில் இரைத்துப் பூசிவந்தால் உதடால் வரும் வெடிப்பு குண்ணாகும்.

* உள்ளி, வெங்காயம் சாபிபாடடல் அதிகமாகச் சேர்த்துவந்தால், உடற்பின் நோயைதிர்ப்புச் சக்தி அதிகரிக்கும்.

-சிக்

பிரார்த்தனையின் சுதீ

பிரார்த்தனை என்பது வழிபாடு மட்டுமன்றி மனிதனின் துதி செய்யும் ஆர்வத்தினை ஊக்குவிக்கும் உற்பத்தி சாதனமுமாகும். அத்துடன் மனிதனால் உண்டாக்கப்படும் மிக வலுவுள்ள சக்தியும் அதுதான். மேலும் மனத்திலும் உடலிலும் செல்வாக்கு உண்டாக்கும் சுரப்பிகளாகத் தெளிவாகத் தோன்றும் சக்தியாம். அதன் பலாபலன்கள் கூடிய உடல் உற்சாகம், மனோபலம், உள் ஆற்றல், மானிட உறவின் யதார்த்தம் ஆகிய கருவிகளாய் கணிக்கப்படக்கூடியதாம்.

உள்பூர்வமான பிரார்த்தனை வழக்கத்தால், நமது வாழ்க்கை பூரண அறிவுள்ளதாகவும், அவதானிக்கத்தக்கதாகவும் மாற்றமடைய இடமுண்டு எனவாம். நம் செயல்களிலும் நடத்தையிலும், பிரார்த்தனையானது ஓர் அழியாத அடையாளத்தைப் படியவைக்கின்ற தாம் அப்படி வழக்கமாகச்சப்படும் வாழ்க்கையில் பொறுமைத்தன்மையையும், நம் முகத்திலும் உடலிலும், அமைதியையும் ஏற்படுத்துகிறது மட்டு மின்றி நம் உணர்வின் ஆழத்தில் ஓர் சுடர் ஒளியூட்டுவதையும் மனிதன் தானாகவே உணர்கின்றவன் ஆகின்றான். அத்துடன் தன் கயநல்த்தையும், அற்பத்தனமான பெருமையையும், பேராசையையும், தன் தவறுகளையும், காண்கின்றான். மேலும், நீதி நெறியுடனான், கடப்பாட்டையும், புத்திக்கூர்மையான பணிவனர்ச்சியையும் அனுகுகின்றான் என்றால் மிகையாகாது. இவ்வழியாக, ஆர்வமானது கிருபாசாகரத்தை நோக்கிப் பயணிக்கத் தொடங்குகின்றது எனவாம்.

பிரார்த்தனை என்பது பூமியின் ஆகர்ஷனை சக்தியைப் போன்ற உண்மையான சக்தி எனக் கொள்ளலாம். ஓர் மருத்துவர் என்ற கோதாவில், வேறு மருத்துவ சிகிச்சை முறைகள் பலனளிக்காத

போது, பிரார்த்தனையின் தூய முயற்சியால் மனிதர் நோய் களினின்றும், ஆழந்த துயரக் காரணிகளிலிருந்தும் விடுக்கப் பட்டுள்ளதை அறிந்துள்ளேன். அல்லாமலும் இப்பூவுலகில் பிரார்த்தனையின் சக்தியால்தான் இயற்கை விதிகள் மாற்றமடைந் துள்ளன எனக் கருத இடமுண்டு.

இவ்வாறாகப் பிரமிக் கத்தக்க வகையில் உண்டாக்கப் படும் சந்தர்ப்பங்கள் ‘அற்புதங்கள்’ எனப் பெயர் பெற்றுள்ளன. அனால் மனிதர் உள்ளங்களில் ஓர் அமைதி யுடைய நிலையான அற்புதம் ஒவ்வொரு மனிதத்தியாலமும் நடந்தேறுவதைக் காணலாம். மேலும் மனிதனுடைய வாழ்நாள் ஒவ்வொன்றிலும், பிரார்த்தனையானது ஆருதியான வலுவை அளித்துவருவதாக உணர்ந்துள்ளர்களாம். அத்துடன் நாம் பிரார்த்தனை மூலம் மாத்திரமே உடல், மனம், ஆத்மா ஆகியவைகளின் பூரண மான இனக்கப்பாடான ஒருமைத் தன்மையை அடையக்கூடியதாக உள்ளதாம். அன்றியும் பிரார்த்தனையானது வலிமையற்ற மானிடப் பிறவிக்கு ஆற்றியான பலத்தையும் நல்குகிறது எனக் கருதப்படுகிறது.

நாம் வணங்கும்பொழுது பிரபஞ்சத்தைச் சூழ்றுகின்ற வற்றாத ஊற்றுசக்தியுடன் இணைந்து கொள்கிறோம். அத்துடன் அந்த

சக்தியின் ஒரு பகுதியை நமது தேவைக்கென ஒதுக்கிவைக்கும் படியும் வேண்டுகிறோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், நம் குறைகள் தீர்க்கப்பட்டும், பலப்படுத்தப்பட்ட வர்களாக ஈடுசெய்யப்பட்டும் எழுந்திருக்கிறோம் என்றால் மிகையாகாது. அத்துடன் “கேள்வுகள் கொடுக்கப்படும்” என்ற வாக்கு மனித அனுபவத்தால் நிருபிக்கப் பட்டுள்ளதொன்றாகும்.

‘பிரார்த்தனை’ என்ற பத்தின் வரைவிலக்கணம் என்ன என்று பார்ப்போம். தந்தையாகவும், ஒவ்வொரு மனிதனை மீட்பவராகவும், எல்லாம் உருவாக்கு பவராகவும், மிகவும் நாம் குட்சம் புத்தியாகவும், உண்மைப் பொருள், அன்பு, ஆழு, சத்தியாகிய தன்மை களைக் கொண்டு எல்லாம்வல்ல வராக, கண்ணுக்கெட்டாப் பெரிய பொருளாக விளக்கும் பொருளுடன் அளவளவு மனிதனால் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சியாகும். கடவுளைத் தீவிரமாகப் பிரார்த்திக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் நமது உடலும், உயிரும் மேன்மையடைகின்றன என்பது நாம் அறிந்த விடயமாகும். நல்ல சிறந்த பெறு பேறு இல்லாவிட்டால், எவரும் தீவிர வழிபாட்டில் ஈடுபடுவார்களா என்றால் இல்லை

என்றுதான் அடிக்குக் கூறவேண்டும் “இமேசன்” என்ற பெயர் கொண்ட அமெரிக்க வேதாந்தி கூறுகிறார், “இரை வழிபாட்டில் ஈடுபட்ட எவரும் ஒருசில அனுகூலங்களைத் தானும் கிடைக்காதவர்கள் இல்லை என்றே கூறலாம். பிரார்த்தனையை நோக்கி சிறிதளவு உத்வேகம் ஏற்படுவது நமது வாழ்க்கையில் சக்திவாயந்த நன்மையான பலனை அளிக்கும் என்பதில் ஒரு சந்தேகமும் இல்லை”.

நாம் பெரும் சாலை யிலோ உபவிதியிலோ, கடை, அலு வலகம் அல்லது தனிமையிலோ, மக்கள் கூட்டத்திலோ வழிபாடு செய்யலாம். இறைவன் எங்கும் நிறைந்த பரப்பிரம்மம் ஆதலால் வரையறுக்கப்பட்ட தோரணை, நேரம், இடம் என்பது இல்லை.

ஆனாலுமையை உருவாக்கும் விடயத்தில் பிரார்த்தனையை ஓர் வழக்கமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. காலை வேளையில் பிரார்த்தனை செய்துவிட்டு மிகுதி நேரத்தில் காட்டுமிராண்டியாகச் செயற்படுவதில் அர்த்தமில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும் அத்துடன் யநார்த்தமான பிரார்த்தனை என்பது ஓர் வாழ்க்கை முறையாகும். மிக உண்மையான வாழ்க்கை என்பது நேரான பிரார்த்தனை முறையாகும்.

இன்று என்றும் இல்லாத வாறு, பிரார்த்தனையானது மனிதர்

கனினதும், தேசங்களினதும், வாழ்க்கையில் தேவையான கடமையாக நோக்கப்படுகின்றது. சமய சம்பந்தமான அறிவைப் பற்றிய இடத்துரைத்தல் அற்ற நிலை உலக அழிவின் வரம்பிற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்றால் மிகையாகாது. அத்துடன் நம்மில் பலரைப் பொறுத்துமட்டில் நமது சக்தி பின்தும் பூரணத்துவத்தையும் மிக ஆழமான ஆரம்ப இடம் அபி விருத்தியடையாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் மிகையாகாது. நமது சொந்த வாழ்க்கையில் உயிரின் அடிப்படை அப்பியாசமாக விளங்கும் பிரார்த்தனை ஊக்கத்துடன் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும். ஆனபடியால் பிரார்த்தனையின் சக்தி நிரம்பவெளியிடப்பட்டால், ஓர் உத்தமமான உலகம் உற்குதி ஆஸாம் என்ற நம்பிக்கைக்கு இடமுண்டு என்பது நோக்கற்பாலது.

ஆக்கியோன்

Dr. Alexis carrel, M.D.

தமிழாக்கம்

திரு. கு. கிட்ணார்.

மஹாவி ஶாநி

அன்றும்.. கீன்றும்.. என்றும்..

125 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ்நாடு உலகிற்கு ஓர் ஒப்பற்ற கவியை — மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியை — பெற்றுத்தந்தூ. இன்று சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார் பிறந்து 125 ஆண்டுகள் உருண்டோட்டிவிட்டன. 1882 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் !! ஆம் திகதி எட்டயபுரத்தில் சின்னச்சாமி ஐயருக்கும் லட்சமி அம்மாளுக்கும் மகவாகப் பிறந்தார். ஐந்து வயதாக இருக்கும்போதே தாயாரை இழந்துவிட்டார். இவர் இந்த மண்ணில் வாழ்ந்ததோ 39 ஆண்டுகள் மாத்திரமே. ஆனாலும் இந்தக் குறுகிய கால வாழ்வில் இவர் சாதித்தவையே இவரை மகாகவியாக இனம் காணவைத்தன. திறமான புலமையனின் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும் என்பது பாரதியின் அளவுகோல்களில் ஒன்று. அப்படியான ஒரு வெளிநாட்டவரான செம்யோன் ருதின் என்னும் றஸ்சிய அறிஞர் பின்வருமாறு எழுதினார்.

“இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் இருபது ஆண்டுகளில் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஓர் இலக்கியப் புரட்சியே நிகழ்ந்தது; தமிழ் இலக்கியம் புத்துயிர் பெறும், புதிய தற்கால உள்ளடக்கத்தையும், புதிய வடிவங்களையும் பெறும் ஒரு திட்டவட்டமான மாற்றம் தொடங்கியது. இந்த மாற்றத்தை மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியின் படைப்புக்களிலிருந்து பிரித்துவிட முடியாது. தேசபக்தி, சர்வதேசியத்துவம், சுதந்திரம், சமூக நீதி, மற்றும் மொழியை ஜனநாயக மாக்குவது, கவிதை மற்றும் வசனத்தின் நடையை ஜனரஞ்சமாக்குவது போன்ற கருத்துக்கள் யாவுமே அவரது பெயரோடு சம்பந்தப்பட்டவையோகும்.”

பாரதிக்கு முன்னால் தமிழ்க் கவிதையானது ஆதினங்களிலும், குறுநில மன்னர்களின் அரண்மனைகளிலும், எடுத்த மாத்திரத்தே எதுகை, மோனைகளை தம்வசப்படுத்தி கவிபாட வல்ல பண்டிதர்களிடத்திலும் சிறைப்பட்டுக் கிடந்தது. கிடக்கவே அந்தக் கவிதைகளின் பாடுபொருளும் தெய்வங்களாகவும், குறுநில மன்னர்களாகவும், அவர்களுக்கு இன்பம் ஊட்டவல்ல வஸ்துக் களாகவும் இருந்ததைக் காண்கிறோம். என்னில் அடங்காத் தவபுராணங்கள் எழுந்ததும் இக்காலங்களில்தான். இதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளின் முன்னர் தமிழ்நாட்டில் மாபெரும் கவிஞர்களும், மனிதாபிகளுமான வள்ளுவர், கம்பர், இளங்கோ, அவ்வையார், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், தாயுமானவர் போன்றோர் தோன்றியிருந்தனர். இவர்களை இழந்துவிடாமல், அதேசமயம் தன் காலத்தின் தேவைகளுக்கு இலக்கியத்தை, மொழியை ஆட்சிப்படுத்தவேண்டிய தேவையை இவர் உணர்ந்தார். இந்த உணர்வால் தன் ஆக்கங்களில் காலத்தின் முத்திரையை பாரதி பதித்தார். இதுவே இவரைப் பிறரில் இருந்து வேறுபடுத்தி மக்கள் கவியாக, மகாகவியாக, மறுமலர்ச்சிக்கவியாக, தேசியக்கவியாக, மாணிடத்தின் குரலாகப், பரிணமிக்க வைத்தது.

"கவைத்துறையில் துணிவோடிருப்பது மிகவும் அவசியம். இல்லா விட்டால் அற்பமானவற்றைத் தவிர வேறு அபூர்வமான எதையும் நீங்கள் படைத்துவிட முடியாது" என்று கூறினார் ஸ்ரோ டால்ஸ்டாம். இதற்குத் துணிவு வேண்டும். பாரதியிடம் இருந்த துணிவாற்றினால்தான் தன் சாதியையும் சமூகத்தையும் எதிர்த்து நின்று கவிதைபாட முடிந்தது.

"உலகின் அங்கிரிக்கப்பாராத சட்டவரைஞர்களே கவிஞர்கள்" (Poets are the unacknowledged legislators of the World) என்றான் பாரதியால் போற்றப்பட்ட ஆங்கிலக்கவிஞர்களில் ஒருவரான ஷெல்லி.

வேதாந்தக்களியான பாரதியோ, எனக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டிற்கு உழைத்தல், இமைப்பொழுதும் சோராதிருத்தல் எனப் பாடுகின்றார். தன்விளையை கருமயோகமாக மாற்றிய இவரது வெற்றியே இவரை மற்றவர்களிடம் இருந்து பிரித்துப்பார்க்கவும் இவரது மேதாவிலாசத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் வழிசைக்கின்றது எனலாம். இந்தப் பிரபஞ்சத்தைத் தன்வசப்படுத்தும் சக்தி மனித ஆற்றலுக்கு உண்டு என்பதை இவரது படைப்புகள் அனைத்திலும் பரச்க்காணலாம். இதனால்தான் "எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் இறைவா" என்றும், "நோக்கும் திசையெல்லாம் நாமன்றி வேறில்லை, நோக்க நோக்கக் கனியாட்டம்" என்றும் பாடிய கவிஞர் "தனியொருவனுக்கு உணவில்லையெனின் இந்த சக்தியையே அழிந்துவிட" துணிகின்றான். அவ்வப்போது பிரபஞ்சத்தின் அழிக்க மயங்கி பரவசப்படும் கவிஞர் அந்தப் பரவசத்தின் மத்தியிலும் தூக்கிய கொடியைக் கீழே போட்டுவிடவில்லை.

இவரது அற்புதமான ஞானரதம் என்னும் படைப்பு இதற்குச் சான்று பகர்கின்றது. தேசபக்தியே தெய்வபக்தியாகி, தேசத்தின் விடுதலையே எல்லா விடுதலைகளுக்கும் ஆதாரம் என்பதில் அவன் என்றுமே தனும்பியதில்லை. இத்தாலியப் பெரும் கவிஞரான தாந்தே தனது Divine Comedy என்னும் அமர காவியத்தில், நரகலோகம், சுத்திகரிப்பு உலகம், சவர்க்கம் ஆகிய மூன்று உலகத்திலும் பிரவேசிக்கின்றான். இந்தப் பயணத் திற்குத் துணையாக வேர்ஜில் (Virgil) என்னும் கவிஞரையும் தன் காதலான பியற்றிசையும் (Beatrice) துணைகொள்கின்றான். பாரதியும் தன் ஞானரதத்தில் ஏறி உலகை வலம்வரத் துணிந்த போது காளிதாசனையும் ஏதாவது ஓர் உபநிடத்ததையும் படிக்க விளைகின்றான். ஞானம், அழகு, அங்பு என்னும் படிமங்களின் துணைகொண்டு பிரபஞ்சத்தினை அனுபவிக்க இரு கவிஞர்களும் துணிகின்றனர். 'ஞானரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு உலகின் துன்ப துயரங்களில் இருந்து விடுபட்டு மேலும் மேலும் பறந்து செல்கிறான் கவிஞர். அங்கு தர்மலோகத்துள் தர்மராஜாவின் முகத்திலும் இந்திய விடுதலைக்காக தீவிரவாதத்தைக் கைக் கொண்ட பாலகங்காதர திலகரின் சாயலையே தரிசிக்கின்றான். மோகமான பரவசத்தில் ஒரு கணம்; மறுகணம் பூமியில் வந்து விழுகின்றான்.

இன்று இத்தனை ஆண்டுகளின் பின்னரும் பாரதியின் குரல் தமிழ்க்கரும் நல்லுலகம் எங்கனும் ஒலித்தபடி இருப்பதன் மகிமைதான் என்ன?

அவரால் வாஞ்சையோடு தம்பி என்று அழைக்கப்பட்ட பரவி நெல்லையப்பவிள்ளை 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கண்ணன் பாட்டிற்கு எழுதிய முகவரையில், "பாரதியார் பாடல்களின் பெருமையைப்பற்றி யான் விரித்துக் கூறுவதென்றால், இந்த முகவரை அளவு கடந்து பெரிதாய்விடும். ஒரு வார்த்தை மட்டும் கூறுகின்றேன். இந்த ஆசிரியன் காலத்திற்குப்பின், எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்குப்பின், இவர் பாடல்களைத் தமிழ்நாட்டு மாதர்களும் புருஷர்களும் மிகுந்த இன்பத்துடன் படித்துக் களிப்படையும் காட்சியை யான் இப்பொழுது காண்கின்றேன்" எனக் கூறியுள்ளதை நினைவுகொள்கின்றேன்.

"பாரதியாரின் கீதம் தமிழக்கு உயிர்கொடுத்தது. அதைப் பாடிக்கொண்டே தேசத்திற்காக தடியடி பட்டோம். சிறை சென்றோம். பாரதியின் கீதத்தைப் பார்த்த ஒரு மலையாள வைகோர்ட் நிதிபதி இந்த அடிகளை எவராவது பாடினால் உடனே புரட்சி ஏற்பட்டுவிடும் எனக் கூறினார்" என்கிறார் ஒருவர்.

"இளங்கோவடிகள், கம்பர் என்னும் மலர்களைத் தந்த தெய்வத்தரு ஓராயிரம் வருடம் ஓய்ந்து கிடந்தபின்னர் வாராது

வந்த செல்வத்தைப் போல பாரதியார் என்னும் மலரை அளித் திருக்கின்றது. இம்மலரை நாம் பிறர் சொற்கேட்டுத் தோற்றுவிடு வோமோ” என ஏங்கினார் விபுலானந்த அடிகளார்.

“புல்லை நகையறுத்தி, பூவை வியப்பாக்கி, மன்னைத் தெளிவாக்கி, நீரில் மலர்ச்சி தந்து, விண்ணனை வெளியாக்கி” இவன் செய்த விந்தைக் கவிகள் எம் இனத்தின் சொத்து. நாம் உலகிற்கு வழங்கக்கூடிய செல்வம் மன்னிலே வேலிபோடலாம், வானத்திலே போடலாமா? போடலாம் என்கிறார் ராமகிருஷ்ணர். “மன்னைக் கட்டினால் வானைக் கட்டியதாகாதா? மன்னிலும் வானம்தானே தென்படுகிறது” என்கிறார் பாரதி. வானத்தை இவ்வுலகில் இருந்தபடியே தன்னுகிறான் கவிஞர். இதனால்தான் இவன்து கவிதைக் கூடிட்டுக் “கள்ளும், தியும், காற்றும் வானவெளியும்” கலவைகளாகின்றன.

பாரதி ஆய்வில் தம்மைப் பறிகொடுத்தவர்களில் ஒரு வரான டாக்டர் எல். புச்சிக்கினா என்னும் றஸ்சியர் “பாரதி தம் ஆத்மாவைச் செம்மைப்படுத்திக்கொள்ளும் பயிற்சியை மேற்கொண்டது இந்த உலகைத் துறப்பதற்காக அல்ல; மாறாக அதற்கு மேலும் தகுதியாவதற்காகவே; தமது தாய்நாட்டின் தேசிய, சமூக விடுதலையை எய்த வேண்டிய உன்னதமான பணிக்குத் தம்மைத் தகுதியாக்கிக் கொள்வதற்காகவேதான்” எனக் கூறியுள்ளமை மன்மகோள்ஸ்தத்தக்கது.

“சொல்லடி, சிவசக்தி — எனைச் சுடர்மிகும் அறிவிடன் படைத்து விட்டாய் வல்லமை தாராயோ? — இந்த மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே—”

சாவின் பிடியிலும் காலனை அமைத்து அவனைக் காலால் உதைத்த இந்த அமர கவி காலத்தைக் கடந்து தான் வாழ்வேன் என உறுதியாக நம்பினான். அவனுக்கு அதற்கான உரிமை முற்றிலும் இருந்தது. ஏனெனில் தனக்கு முன்பிருந்த கவிச்செல்வம் எல்லா வற்றையும் தனதாக்கி அவற்றில் வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கவிப்பெருக்காக்கியவன் பாரதி. நன்மையும் அறிவும் எங்கிருந்தாலும் அவற்றை தன்வசப்படுத்தியவன். இதனால்தான் பிறநாட்டுக் கவிஞர்களான ஷஷ்வி, கிட்ஸ், பைரன் (ஆங்கில), எமில் வர்ஹமரன் (பெலஜியம்), விட்மன், மில் ரீஸ் (அமெரிக்க) மற்றும் தன் காலத்தைச் சார்ந்த யப்பானிய கவிஞரின் ஆங்கிலக் கவிதைகள் என எங்கும் எதிரும் அவன் பார்வை பட்டுத் தெரித்ததை அவன்து கவிதை களிலும் கட்டுரைகளிலும் காண முடிகின்றது.

இலக்கியத்திற்குரிய சமுதாயப் பணியையும், காலத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் அதன் தாத்பரியத்தையும் எந்தவாரு

இந்தியக் கவிஞரும் கூறாத வகையில் :

“காலத்திற்கேற்ற வகைகள் — அவ்வக் காலத்திற் கேற்ற ஒழுக்கமும் நாலும் ஞால முழுமைக்கும் ஒன்றாய் — எந்த நானும் நிலைத்திடும் நூலொன்றும் இல்லை”

எனக் கூறியுள்ளமை வியப்பைத் தருகின்றது. இருப்பினும் இவன்து கவிதையின் பொருளே மனிதம் எனபதால், இவன் கூறிய நிலைக்கு மானிடம் நகரும் வரை, அந்த வரலாற்றின் முடிவுவரை இவன்து கவிதைகள் உயிரோடு உலாவும்.

இந்த இடத்தில் வோல்ராயர் (Voltaire) என்னும் அறிஞரைப் பற்றி விக்ரர் கியூகோ (Victor Hugo - 1802-1885) என்னும் இன்னொரு பிரான்ஸ் நாட்டு அறிஞன் கூறிய

“.....He was more than a man, he was an age. He had exercised a function and fulfilled a mission. He has been evidently chosen for the work which he had done by the supreme will, which manifest itself as visibly in the laws of destiny as in the laws of nature...”

“இவன் ஒரு மனிதனிலும் மேலாளவன். இவன் ஒரு யுகம். இவன் ஒரு விளையைச் சாதித்து அதன்மூலம் ஒரு இவ்விசியத்தை நிறைவேற்றினான். உன்னதமான சக்தியின் ஆற்றலால் இதற்காகத் தெரிவிசெய்யப்பட்டவனே இவன். இது இயற்கையின் விதிகளைப் போன்று காலத்தின் விதியாகும்”

என்னும் வார்த்தைகள் எங்கள் பாரதிக்கும் பொருந்தும். தமிழ் மக்கள் செய்த தவப்பயனால் வந்துதித்த இந்தக் கவிஞர்களால் இந்த புதுயுகத்து மொழியாகத் தமிழ் பின்வந்தோருக்கு ஆதர்சமாக அமைந்தது.

புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன் கூறியதுபோல் இவன் ஓர் பைந்தமிழ் தேரப்பாகன். செந்தமிழ்த் தேனி. சுந்தானந்தபாரதியார் கூறியதுபோல். “பாரினில் ஓர் அதிசயம் பாரதி”.

தமிழர் உள்ளங்களில் இவன் ஓர் பார்த்தசாரதி.

ம. தனபாலசிங்கம்
சிட்டி, அவஸ்திரேலியா

நெடுஞ்சுதை

படிகள்

சாயிசசி

படி 1

சீரை

வசந்தத்தின் வனப்பு சான்பிரான்சிஸ்கோ நகரின் பல்லவக்குமகச் சூழலை மிகவும் ரம்மியமாக்கிக் கொண்டிருந்தது. பார்க்குமிடமெங்கும் பச்சைக் கம்பளம் விரித்தது போலப் புல் வெளிகள். அவற்றிற்கிடையே பார்த்தி பார்த்தியாகப் பூஞ்செடிகளும், அவற்றில் மலர்களுமாக மிகவும் கவர்ச்சியாகக் காட்சியளித்தன.

பூஞ்செடிகள் மட்டுமல்ல, அந்த வளாகமெங்கும் மாணவர்மாணவிகளும் மலர்க் கொத்துகளாக, பறவைக் கூட்டங்களாக ஆங்காங்கே போவதும் வருவதுமாக இருந்தனர். தனிமை கிடைத்த இடத்தில் சிலர் இனிமையும் கண்டனர். அங்கே கண்ணனில் ஒரு மூலையில் இருவர் தனித்திருந்து ஒருவரை ஒருவர் பார்வையால் பருகினர். அவர்கள் முன்னே இருந்த தேனீர் அந்தக் குளிரில் ஆறி அவ்வாகியிருந்தது. எவ்வளவு நேரம்தான் அப்படி இருக்கின்றார்களோ? என்னதான் அப்படிப் பார்க்கிறார்களோ?

அப்பொழுது அங்கே வந்த ஒரு பெண் "ஆஹா! எனக்குத் தெரியுமே நீ இங்குதான் இருப்பாய் என்று. என்ன கரு நாங்கள் போவோமா?" என்றவள் "ஸத்தியன் மன்னித்துக்கொள்" என்றாள். அங்கே இருந்த ஸத்தியனும் காருண்யாவும் நானை மேலிட, "மன்னித்துக்கொள் ஷ்லா" எனக் கூறி எழுந்தனர். காருண்யா தனது புத்தகப் பையை எடுத்துக்கொண்டு நாளைக்குச் சந்திக் கலாம் எனக் கூறிச் சென்றாள். போகும்போது அவளை ஷ்லா ஒரு குறும்புடன் பார்த்தாள். "உனக்கென்ன இப்போ?" எனக் காருண்யா அவளைக் கோபித்தாலும் வெட்கித் தலை கவிழ்ந்தாள். "பஸ் போய்விடும் கரு வா" என அவசரப்படுத்தியவள் "அப்படி என்ன கரு, ஸத்தியனிடம் இருக்கிறது. அங்கே நீங்கள் ஓன்றுமே பேசியதாகத் தெரியவில்லையே?" எனக் கேட்டாள். "நாங்கள் பேசவில்லையென்று நீ கண்டாயா? வாய் பேசவில்லை ஷ்லு. எங்கள் உள்ளங்கள் பேசிக்கொண்டன" என்றாள் காருண்யா.

"எனக்கு அதெல்லாம் தெரியாதம்மா. நானும் ஸ்மைவனும் வாயினால்தான் பேக்வோம்" என்றாள். "வாயால் என்ன பேசவது ஷ்லா. காதலின் மக்கதுவும் கண்ணும் கண்ணும் கலப்பதில்லையா?" எனக் கேட்டாள். "இதைப்பற்றியெல்லாம் நான் உண்ணிடம் கற்றுக்கொள்வதற்கு நிறைய இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். ஷேக்ஸ்பியரைத் தமிழக் காதல் வென்றுவிடும் போல் இருக்கிறது" என்றாள். "உனக்கு எந்தக் காதல் வேணும் ஷ்லு? சங்க காலக் காதலா? குறிஞ்சி, நெய்தல், மூல்லை, மருதம், பாலை என்ற நிலக் காதலா?" எனக் கேட்டாள். "அதென்னம்மா வகை வகையான காதல்?" என்றவள் அவசரமாக "கரு அதோ பஸ், வா வா போவோம்" என இருவரும் அவசரமாக ஓடிப்போய் பஸ்கில் ஏறினர்.

ஸத்தியனின் பெற்றோர் அங்கே புலம் பெயர்ந்து வந்து பல வருடங்களாகிவிட்டன. அவன் பிறந்து வளர்ந்த

தெல்லாம் அங்குதான். மேற்படிப்புக்காக வந்த காருண்யாவின் அமைதி தவழும் முகமும் அதில் தெரிந்த எதையும் சாதிக்கும் உறுதியும் அவளை மிகவும் கவர்ந்தன. முன் பின் தெரியாத புதிய இடத்தில் வந்து அவள் தடுமாறியதைக் கவனித்து அவளாகவே அவளுக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்தான். ஷிலாவுடன் நட்பை ஏற்படுத்தி அவளுடன் தங்க வைத்ததும் ஸத்தியன்தான். பெற்றோரிடமும் கருண்யாவைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறான். ஒரு நாளைக்கு வீட்டுக்குக் கூட்டி வா என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ஆறு மாதங்களில் அதற்கு வாய்ப்பு இன்னும் கிடைக்க வில்லை. காருண்யா விரைவில் பட்டம் பெற வேண்டுமென்பதால் அதிக பாடங்களை எடுத்துப் படித்தான். அதனால் அவளுக்கு மூச்சு விடவும் நேரம் இருப்பதில்லை. பல்கலைக்கழகத்தில் இருவரும் அடிக்கடி சந்தித்த நேரங்களில் இருவர் இதயங்களும் இடம் மாறிக் கொண்டன.

ஸத்தியன் அவளை எப்போதும் கேளி செய்வான். "என் இப்படி மூச்சே விட முடியாத அளவுக்குப் பாடங்களை எடுத்து வைத்திருக்கின்றாயோ தெரியாது காருண்யா. நீ தனியான்தானே. எதுவோ கைக் குழந்தையை விட்டு வந்த மாதிரி திரும்பிப் போக அவசரப்படுகிறாயோ!" என்பான். "எவ்வளவு விரைவில் முடிக்கிறேனா அவ்வளவுக்கு நல்லது" என்பான். ஆனாலும் அந்த முறை கிறிஸ்மஸ் விடுதலைக்கு அவளைக் கட்டாயப்படுத்தி அழைத்துக்கொண்டு ஓர் அமெரிக்கச் சுற்றுலா சென்றனர். நயாகரா நீர்வீழ்ச்சியின் அழைக்கும் கிராண்ட் கான்யன் பள்ளத்தாக்கின் வளப்பையும் அங்கு வாழும் அமெரிக்க ஆதி வாசிகளையும் காருண்யா பார்த்து விழ்ந்தான். கிராண்ட் கான்யன் தேசியப் பூங்காவின் வளப்பை வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியாமல் காருண்யா தவித்தான். அங்கே பெண்களும் ஆண்களும் தம் நிலை மறந்து ஒருவரை ஒருவர் தமுலிக்கொண்டும் உரசிக்கொண்டும் இருப்பதைப் பார்த்தவள் அத்தகைய சலனங்கள் ஏதுமின்றித் தன்னுடன் மிகவும் கண்யாகப் பழகும் ஸத்தியனின் பண்ணை நினைத்துப் பரவசமடைந்தான்.

கிராண்ட் கான்யன் பள்ளத்தாக்கில் காருண்யா ஒரு தெய்வீக அதிசயத்தைக் கண்டாள். அது பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் ஏற்பட்ட நீர் அரிப்பினால் உருவானதென நிலவிய லாராய்ச்சியாளர் கூறினாலும், இப்படி ஒன்று ஏற்படுமென்று பைபிளில் இருப்பதாகத் தான் படித்ததாக ஸத்தியன் சொன்னான். அத்தகைய அற்புத அழைக்க காட்டுவதற்குத் தன்னை வற்புறுத்தி அழைத்து வந்த ஸத்தியனுக்கு அவள் நன்றி கூறினாள். "எதுவோ வரமாட்டேன் என்றாய்?" என அவளைச் சீண்டிளான். "வந்த வேலை முடிந்தால் நான் ஊரைப் பார்த்துப் போய் விடுவேன். அம்மா அப்பா பாவம், அங்கே தனித்துப்

"கஷ்டப்படுவார்கள்" எனக் கூறினாள். "இனியுமா உள்க்குப் போகும் என்னைம் காருண்யா. அப்படியானால் என் கதி?" எனக் கேட்டான். "அன்பிருந்தால் வரவேண்டியதுதான். எப்படியானாலும் நான் போகவேணும்தானே!" என்றாள்.

"என்னது அன்பிருந்தாலா? அப்படியானால் உள்க்கு என்மேல் அன்பே இல்லையா காருண்யா?" என ஏக்கமாகக் கேட்டான். "மகாத்மா காந்தி பாரிஸ்டர் பட்டம் பெறுவதற்காக வண்டன் போகும்போது அன்னை கஸ்தரிபாய் அவரிடம் மது, மது, மாமிசம் மூன்றையும் தொடாதே எனக் கத்தியம் வாங்கினாராம். அதேபோல என் அம்மாவும் அமெரிக்கப் பொடியங்களை நம்பாதே என்று சொல்லி அனுப்பினார். நான் பத்திரமாகப் போய்ச் சேர வேணும்ப்பா" என்ற அவள் விழிகள் குறும்பில் மிளிர்ந்தன. "போனால் போயேன்" எனப் பொய்க் கோபத்துடன் எழுந்து போன வணைக் காருண்யா புன்னகையுடன் பார்த்துக்கொண்டு நின்றாள்.

பின் அவனருகே போனவள் "பாப்பாவுக்கு என்ன அப்படிக் கோபம். படிப்பதற்குத்தானே இந்த விசா. இது முடிந்ததும் நான் திரும்பிப் போக வேணுமில்லையா? அதன்பின இந்தச் சிலையை என் இராமன் வந்து சிறை மீட்க மாட்டாரா?" எனக் கேட்டான். அதுவா என வியந்தவன், "நீ இன்னும் எங்கள் வீட்டுக்கே வரவில்லை காருண்யா. அம்மா வரச் சொல்லும் ஓவ்வொரு தடவையும் உள்கு எதாவது இருக்கிறது. அம்மாவின் வேண்டும் அப்படியானது. டாக்டர் என்றதால் எவ்வா வார இருதிகளிலும் ஓய்வு கிடைக்காது" என்றாள். "எல்லாம் வரலாம். உங்கள் பெற்றோரைப் பார்க்காமல் நான் நாட்டைவிட்டுப் போகமாட்டேன்" என உறுதி அளித்தான்.

ஆனால் அவர்களைச் சந்தித்தால் வீளான பிரச்சனைகள் வரும் என்பதாலோ என்னவோ அதற்கான சந்தர்ப்பம் வாய்க்காமல் நாட்கள் விரைந்தன. ஸத்தியன்—காருண்யாவின் காதலும் மொட்டு முகிழ்து மலரக் காத்திருந்தது. காருண்யா கருமே கண்ணாயினார் என அந்த ஒரு வருடத்தில் முதுநிலைப்பட்டம் பெற்றுவிட்டாள். அவனது திறமையைக் கண்ட அந்தப் பல்கலைக் கழகம், "வேணுமானால் உள்கு டாக்டர் பட்டம் படிப்பதற்கு உபகாரச் சம்பளம் தரலாம்" என்றாளர். காருண்யா அதை ஏற்றாள். ஆனால் ஒரு தரம் இலங்கை சென்று திரும்பவேண்டுமென்றாள். அந்த இடைவெளியில் ஒரு நாள் ஸத்தியன் வீட்டுக்குப் போய் அவள் பெற்றோர், தங்கையைச் சந்தித்துப் பேசி மகிழ்ந்தனர். ஸத்தியனின் தங்கை சைதன்யாவைக் காருண்யாவுக்கு மிகவும் பிடித்துக்கொண்டது. இருவரும் விரைவில் நண்பர்களாயினர். ஆனால் ஸத்தியனின் பெற்றோரிடம் அவளுக்கு எதுவோ ஒன்று இடறியது. அவனது அன்னை அவனது பெற்றோர், பிறந்த இடம் போன்றவற்றைப் பற்றித் துருவித் துருவிக் கேட்ட

விதமும் காருண்யாவுக்கு அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை. அங்கே ஒரு நேரமுகப் பர்ட்சை நடப்பது போல உணர்ந்தவள், முடிந்தவரை அனைத்து வினாக்களுக்கும் மிகவும் பொறுமையாகப் பதில் அளித்தாள்.

ஆனால் அவள் போன்பின் தாய் மகனிடம், “என் உனக்கு வேறு பெண்ணே கிடைக்கவில்லையா? இவள் எங்களுக்குச் சரி வரமாட்டாள். அவளது மூதாதையர்கள் எங்கள் வீடுகளில் கூவி வேலை பார்த்தவர்கள். படித்துவிட்டால் எல்லாம் சரியா? வம்சம், அந்தன்து எவ்வாம் இருக்கத்தானே செய்யும். பிறகு ஊர்ப்பக்கம் தலை காட்ட முடியாது. இந்த என்னத்தை விட்டுவிடு. நல்ல காலம் அவள் திரும்பப் போகிறாள்” என்று சொன்னார். ஸத்தியன் அதைப் பெரிதாகக் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. காருண்யா மீண்டும் அதே பல்களைக் கூழக்குத்துக்கு வருவாள் என்றதால் ஸத்தியன் மிகுஷ்சியாக அவளை விமானமேற்றி அனுப்பி வைத்தான். போகும்போது, “விரைவில் வந்துவிடு. நீ இவ்வாமல் எனக்கு எப்படிப் பொருது போகும்” எனக் குறைப்பட்டுக் கொண்டான்.

காருண்யாவுக்கு நினைத்தது போல உடனே திரும்ப முடியவில்லை. அதற்கு நாட்டு நிலைமையும் அவள் வீட்டு நிலைமையும் சாதகமாக அமையவில்லை. அவள் அன்னை நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். அவரை அப்படியே விட்டுப் போக அவள் மனம் இடந்தரவில்லை. பல்களைக்கூத்திற்கு ஆறு மாதம் தாமதித்துக் தொடங்குவதாகக் கடிதம் எழுதி அவர்களின் அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டாள். குரியன் உதிக்க மறந்தாலும் ஸத்தியனின் இ-மெயில் வரத் தவறுவதில்லை. அவள் தாமதித்து வருவதற்காக அவள் அவளிடம் பலமாகக் கோபித்துக் கொண்டான்.

வீட்டிலும் அவனது அன்னை அவனுக்குப் பெண் பாத்துத் திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்று பேசிக் கொண்டிருந்தார். ஸத்தியனுக்கு எவ்வாம் ஓரே வெறுப்பார் இருந்தது. இந்த வேளையில் தான் அவனது பல்களைக்கூத்தின் அறிவிப்புப் பலகையில் அந்த பகவத் கிடை உரை பற்றிய அறிவிப்பைப் பார்த்தான். இதுயானந்தா என்ற சவாமியார் ஹரித்துவாரிவிருந்து வந்திருக்கிறார். அவர் பகவத் கிடைக்கு அறிவியல் விளக்கம் அளிக்கிறார் என்றிருந்தது. அது ஆரம்பித்துப் பல நாட்களாகிவிட்டன. அன்றுதான் அது அவன் கணகளில் பட்டது. ஆர்வமேல்டால், அன்று வேறு எந்த வேலையும் இல்லாததால் ஸத்தியன் அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் போனான். அன்று அவர் கிடையில் விழுதி யோகம் என்ற அத்தியாயத்திற்கு விளக்கம் சொல்லிக் கெர்னிடிருந்தார். அவரது உரை அவனுக்குப் பிடித்திருந்தது. விழுதி யோகத்தில் பகவான் “நானே இவ்வுலகத்தின் தோற்றுத்துக்குக் காரணம்.

என்னிடத்திலிருந்தே எல்லாம் இயக்குகின்றன. என்னிடம் மனத்தைச் செலுத்தியும், என்னிடம் உயிரை அர்ப்பணித்தும், என்னைப்பற்றியே எப்பொழுதுமே பேசிக்கொண்டும் இருப்பவர்களுக்குக் கருணை புரிவதற்காகவே நான் அவர்களின் உள்ளத்தில் தங்கி, ஒளிமிக்கதான் ஞான விளக்கினால் அவர்களின் அஞ்ஞானமென்னும் இருளை அகற்றிவிடுகிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார்” என்றார். அத்துடன் சுவாமி இதயானந்தா அங்கே தங்கியிருந்து தியானம், யோகப்பயிற்சிகள் போன்றனவும் பயிற்றுவிப்பதாகவும், அவருக்கென அங்கே மாணவர்கும் இருப்பதாகவும் அறிந்து அந்தக் குழுவில் ஸத்தியன் செர்ந்துகொண்டான்.

இப்பொழுது காருண்யாவுக்கு ஸத்தியனிடமிருந்து வரும் இ-மெயில்கள் படிப்படியாகக் குறைந்தன. இடையில் ஒரு நாள், “இங்கு இதயானந்தா என்றொரு சுவாமி வந்திருக்கிறார். அவர் பகவத் கிடை உரை, யோகா வகுப்புகள் நடத்துகின்றார். நானும் தினமும் அதற்குப் போகின்றேன். அதைக் கேட்கும்போது நாங்கள் வினான் உலக வாழ்வில் பற்று வைத்துத் துன்பத்தைத் தேடிக் கொள்கின்றோம் என்று தோன்றுகிறது. பற்றில்லாமல் வாழப் பழக வேணும்” என எழுதியிருந்தான். அதை வாசித்த காருண்யா திகைத்தாள். இந்த வயதில் இப்படியான எண்ணங்கள் வரக்கூடாதே எனப் பயந்தாள்.

காருண்யாவுக்கு இறை பக்தி, கடவுள் நம்பிக்கை எவ்வாம் நிறைய இருந்தன. ஆனால் வாழ்க்கைப் படிகளை ஒவ்வொன்றாகத் தான் கடக்கவேணும் என்பதிலும் அவனுக்கு அசையாத நம்பிக்கை இருந்தது. திடீரெனப் பற்றின்னமை, முக்கி என்றெல்லாம் போகக் கூடாது. “ஓரு காயானது முற்றிந்தான் கனியாகவேணும். அப்படிக் கனிந்த கனிதான் கவையானதாக இருக்கும். இடையில் பழுத்தால் அந்தப்பழம் கவையானதாக இருக்காது. அது வெம்பிப் பழுத்து, ஒன்றுக்கும் உதாவது” என அவனது தாத்தா சொல்லார். அதனால்தான் மனித வாழ்வின் நான்கு நிலைகளான பிரம்மச்சரியம், கிருக்குத்தம், வானப்பிரஸ்தம், சன்னியாசம் என்ற நான்கு நிலைகளையும் படிப்படியாகத்தான் கடக்கவேண்டும். அப்பொழுதான் மனித வாழ்வு முழுமையடையும். இல்லாவிட்டால் என்னதான் பற்றில்லாமல் போனாலும் மனத்தில் ஓர் ஏக்கம் இருக்கும். காலப்போக்கில் விட்டதை அடைய மனம் ஏங்கும் என எங்கோ வாசித்ததை நினைத்துக் கொண்டாள்.

ஸத்தியனின் இந்த மனதிலை தொடரக்கூடாது. தொடர்ந்தால் ஆபத்தாகிவிடும் எனப் பயந்தாள். விரைவில் அமெரிக்கா போக முயற்சித்தாள். அதே வேளையில் தன் அன்பில் தோய்ந்த இ-மெயில்களை ஸத்தியனுக்கு நாள் தவறாமல்

அனுப்பினாள். ஆனால் காருண்யா ஸான்பிரான்ஸில் கோவுக்குப் போன்போது ஸத்தியன் அங்கே இல்லை. அவன் ஸ்வாமி இதயானந்தாவுடன் வண்டன் சென்றிருந்தான். காருண்யாவை ஷிளாதான் வரவேற்றாள். "ஸத்தியன் இப்பொழுது நன்றாக மாறிவிட்டான் கரு. எந்நேரமும் தியானம், பிரார்த்தனை என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பான். நன்பர்களுடன் எவ்வாம் சேர்வதில்லை. இப்பொழுதும் அதற்காகத்தான் வண்டன் போய்விட்டான். எனக்கென்றால் எதுவுமே புரியவில்லை கரு. வாழ்க்கையை அந்தந்த வயதில் அனுபவிக்க வேணும். ஆசையை வைத்துக் கொண்டு எப்படிச் சந்தியாசியாவது? எனக்குச் சில சமயங்களில் நிறைய மது அருந்தவேணும், நல்ல சாப்பாடு சாப்பிட வேணுமென்று ஆசையாக இருக்கும். அதற்காக நான் என்ன கெட்டா போனேன? அல்லது கடவுளை வணங்காமலா இருக்கிறேன்? எதையும் அளவோடு வைத்துக்கொண்டால் எந்தப் பிரச்சனையும் வராது. அதையெல்லாம் இந்த வயதில் செய்யாமல் ஐம்பது வயதிலா யாரும் செய்வார்கள்? அந்த நேரம் டாக்டர் சர்க்கரை வியாதி, இரத்த அழுத்தம், அதையெல்லாம் தொடாதே என்பார். பிறகு நிறைவேறாத ஆசையுடன்தான் வாழ வேணும். ஆசையை வைத்துக்கொண்டு மன அமைதியைத் தேடினால் அது முயற்கொம்பாகத்தான் இருக்கும்."

ஸத்தியன் சில நாட்களாக மது அருந்த மாட்டேன், மாமிசம் சாப்பிடமாட்டேன், தான் எதுவோ விரதம் அனுஷ்டிப்பதாகச் சொன்னான். நீயும் அவனும் மனப்பூர்வமாகக் காதலித்தீர்கள். அவன் இப்படிச் சுவாமி, சன்னியாசம் என்று போனால் உன்கதி என்ன கரு? எனக்கு உன்னை நினைத்துத்தான் கவனம். இங்கே வராதே என்று சொல்ல நினைத்தேன். ஆனால் ஒரு நினையான மனம் இல்லாதவனுக்காக நீ ஏன் உனது இந்த அரிய வாய்ப்பைத் தவறவிடவேண்டும். எதற்கும் மனத்தைத் தளர விடாதே. ஸத்தியன் திரும்ப வருவான். நீ உன் இலட்சியத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிரு" என ஒரு பிரசங்கமே நடத்தி ஓய்ந்தாள்.

காருண்யாவுக்கு என்ன சொல்லதெனத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஷிளாவின் அந்த வார்த்தைகள் புண்பட்ட அவன் மனத் திற்குப் புனுகு தடவினாற்போல ஆறுதலளித்தன. எழுந்து அவனை அணைத்தவன், "மிக நன்றி ஷிலு. நீ என்னுடன் இருக்கும்போது எனக்கென்ன குறை. நடப்பது நடக்கட்டும் பார்ப்போம்" என்றாள்.

—தொடரும்

திய்திருந்து ஏவ்டோ?

இளைய பத்மநாதன்

'பரதநாட்டியம்' என்று பெயர் குட்டப்பெற்ற இந்த செவ்வியல் ஆடலீன் நீண்டகால இரசிகர்களில் நாலும் ஒருவன். தமிழகத்தில் இருந்த பத்தாண்டுகளில் மிகத் தரமான ஆடவெல்லாரின் ஆடல்களை, அவர்களின் உன்னதமான காலப் பகுதிகளில் பார்க்கும் பேறு கிடைத்தது. அப்போதெல்லாம் இருக்கேள்விகள் என்னுள்ளே உறுத்தும். அந்தக் கேள்விகளை இத்தருணத்தில் கேட்பது சற்று இசுகுபிசகாக இருக்குமோ என்ற மனக் கூச்சம் ஏற்படுகிறது. ஆனால், இதுவே நல்ல தருணம் என்ற ஒரு மன உந்துதலும் உண்டு. ஆகவே, இந்தக்ஞோவிகளை நான் வேறு யாரிடமும் கேட்காமல், ஆவாசிரியர்கள், கலைஞர்கள், இரசிகப் பெருமக்கள் முன்னிலையில், என்னிடமே உரக்கக் கேட்கிறேன்.

முதல் கேள்வி: ஏன்? தமிழர்களாகிய நாங்கள் 'பரதநாட்டியம்' என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்த ஆடலை ஏன் ஆடவேண்டும்? ஏன் என்றால், இதில் ஆடப்படும் ஆடல் தமிழர்களுடையது. பெயர்தான் சற்று மாறிவிட்டது. இந்தப் பெயர் மாற்றம் எல்லாத் துறைகளிலும் நடந்தேறியுள்ளது. பெயர் மாற்றத்திற்கடாக உரிமைச் சாசனத்தையும் மாற்றி, வரலாற்றினரே மாற்றி விட்டார்கள். இன்று தெருக்களின் பெயர்களையும், ஊர்களின் பெயர்களையும் மாற்றி, புதிய கற்பனை வரலாறுகளைப் படைத்து பேரின ஆக்கிரமிப்பு செய்வது போல, அன்றும் நடந்துவிட்டது. ஆடவரங்கிலும் நடந்துவிட்டது. அது நீண்ட வரலாறு.

பரதமுனி என்ற ஒருவரால் எழுதப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்ற 'நாட்டிய சாஸ்திரம்' என்பது, சமஸ்கிருத நாடகங்களை எழுதுவதற்கும், தயாரித்து அரங்கேற்றுவதற்குமான ஒரு சமஸ்கிருத நாடக இலக்கணத் தொகை நூல். அன்று நாடகமும் ஆடப்பட்டதால், நடன விபரங்களும் இதில் அடங்கும் நாடகங்களுக்கும், நாட்காலிகளுக்கும் மிகவும் பயனுள்ள ஒரு நூல். அவர்களால் கட்டாயம் படிக்கப்பட வேண்டிய நூல். இங்கு எழும் கேள்வி: இந்த நாட்டிய சாஸ்திர நூல்தான் தமிழர் ஆடலின் தோற்றுவாயா?

இறந்துபட்டுப்போயின என நாடகத்தமிழ் இலக்கண நூல்களின் பெயர்ப் பட்டியல் ஒன்று உண்டு. ஆனால், இன்றுவரை அந்த நூல்கள் கிடைக்கவில்லை. தமிழரின் ஆடல் பாடல்களைப்பற்றி பெயரளவில் தானும் அறிந்து கொள்வதற்கு, எம்மிடம் எஞ்சியுள்ள தொன் நூல் சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பியம் மட்டும்தான்.

இருவகைக் கூத்து னிலக்கண மறிந்து
பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்துப்
பதினோ ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும்
விதிமாண் கொள்கையின் விளங்க வறிந்தாங்
காடலும் பாடலும் பானியும் தூக்கும்
கூடிய நெறியின் கொளுத்துங் காலைப்
பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந் தொழிற்கையும்
கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவருஞ் காலைக்
கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்
வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்
பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலும்
ஆடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலும்
குரவையும் வரியும் விரவல் செலுத்தி

என, சிலப்பதிகாரம் நாடகத்தமிழ்பற்றியும், இசைத்தமிழ் பற்றியும் மேலும் பல கூறும் பாடல் அடிகளை விளக்கிக் கொள்வது சர்றுக் கடினம். தவறான விளக்கங்களும் தரப்பட்டுள்ளன. ஆய்வு செய்து அவற்றை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். கூத்த நூல், பஞ்சமரபு என இரு இலக்கண நூல்கள் உள்ளன. அவற்றிலும் ஆடல் பற்றியும், இசைப்பற்றியும் பல விளக்கங்களைக் காணலாம்.

சிலப்பதிகாரம் கூறும் ஆடல் வகைகள், நாட்டிய சாஸ்திர நூலில் இல்லை. சிலவற்றில் ஒற்றுமை இருந்தாலும்,

இரண்டு நூல்களுக்கும் இடையில் ஆடல் பாடல் பல்லியம் பற்றி நிறையவே வேறுபாடுகளும் உள்ளன. 'காலவகையினானே' பல மாற்றங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன. அவைபற்றி இங்கு விவரிக்கில் விரியும். இச்சந்தரப்பத்திற்குப் பொருத்தமான ஒன்றை மட்டும் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

நாட்டிய சாஸ்திர நூலில், நாடக மாந்தர் அரங்கில் தோன்றும் நிகழ்ந்தப்படவேண்டிய பூர்வரங்கச் சடங்குகளின் விபரங்கள் உள்ளன. ஆனால், ஒரு தலைக்கோவியின் தலை அரங்கேற்றம்பற்றி இதில் எதுவும் கிடையாது. தலை அரங்கேற்றம்பற்றி சிலப்பதிகாரம் பரக்கக் கூறும். இந்த அரங்கேற்ற மரபு தமிழருக்கு சிலப்பதிகாரம் 'அரங்கேற்று காதை' ஊடாகத்தான் தொடர்சிறு. அதைத்தான் சில மாற்றங்களுடன் அரங்கேற்றங்களில் இன்றும் பார்க்கிறோம்.

சங்ககாலத்தில் விறவியர் ஆடல் என்றும் சிலப்பதிகாரம் கூறும் பலவகைக் கூத்துள் சாந்திக் கூத்து என்றும், பின்பு சதுர என்றும், மண்டும் பரதம் என்றும், அறுபடாத ஒரு மரபின் தொப்புள் கொடித் தொடர்ச்சி இந்தப் பரதக்கூத்து. 'கவி ஆடல் கூத்தெனப் படுமே.' பாடி ஆடப்படுகின்ற எல்லாமே தமிழில் கூத்து என்ற பொதுச் சொல்லால் குறிக்கப்படுவன். பரதம் கூத்துள் அடங்கும். பரதம், பரதர் என்ற ஒருவரால் இயற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படுவதால் பெற்ற பெயரும் அல்ல. பாவ, ராக, தாளம் என்ற தவறான விளக்கத்தால் கொண்ட பெயரும் அல்ல. விறல், சதுர, என்பவற்றின் தொடர்ச்சி பரதம், விறல், சதுர, பர என்பவற்றின் பொருள் 'உயர்ந்த' என்பதாகும். இவைபற்றி விரிவாகப் பேச இதுவல்ல நேரம். உயர்ந்த ஆடலாகிய பரதத்தின் ஆடல் வகை தமிழ்நாட்டில் தோன்றி, தமிழ்நாட்டில் வளர்வது. பரதம் தமிழர்களுடைய மரபு. தமிழர்களுடைய அடையாளங்களுள் ஒன்று. ஆகவே, தொடர்ந்து பரதம் ஆடுவோம். 'தமிழோடிசை' பாடி ஆடுவோம்.

ஆடுவோமே பள்ளு பாடுவோமே

**ஆனந்த சதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம் - என்று
ஆடுவோமே-**

இங்குதான் இரண்டாவது கேள்வி எழுகிறது. என்ன? இன்றைய வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் என்ன ஆடப்போகின்றோம்? ஆடல்களின் ஊடாக என்ன சொல்லப் போகின்றோம்?

**எங்கும் சதந்திரம் என்பதே பேச்சு - நாம்
எல்லோரும் சமம் என்ப தழுதியாச்சு**

ரலர் மாலை

சங்கு கொண்டே வெற்றி ஊதுவோமே - இதை
தரணிக்கெல்லாம் எடுத்து ஒதுவோமே

என்று, விடுதலை கிடைக்குமுன்பே விடுதலைக் கிதம் இசைத்தானே பாரதி, இதை 'ஆடுவோமே பள்ளு பாடுவோமே' என்றானே. இது ஒரு முன் உதாரணமாக வேண்டாமா? பயிற்சி, பயிற்சி, சிறப்பு, உச்சம், உன்னதம், ஆகா, ஓகோ, அற்புதம், அழகு - இந்த அழகுணர்வு மட்டும்தான் கலையின் கடமையா? அறிவிட்டல் என்ற ஒரு கடமையும் உண்டே. இன்றும், அரைத்த மாலையே அரைத்துக் கொண்டிருக்கப் போகின்றோமா? அல்லது, இன்றைய வரலாற்றுக் கடமையைச் செய்யப்போகின்றோமா?

பரதத்தின் இன்றைய வரலாற்றுக் கடமை என்ன? கதைகளில் கதைப்புலம் மாறிவிட்டது. கரு மாறிவிட்டது. குறும் படங்களில் இன்றைய வரலாறு பதியப்படுகிறது. கவிதைகள் புறம் பாடுகின்றன. மெல்லிசைப் புறப்பாடவகன் ஆயிரக்கணக்கில் இறுவட்டுகளில் வெளிவந்துவிட்டன. ஆனால், பரதத்திலும் அதற்கான இசையிலும் கடவுள்களின் பெயரால் சம்போக, விப்ரலம்ப, சிருங்கார நிலைகளை ஆடிக்கொண்டும், பாடிக்கொண்டும் இருக்கிறோம்! இன்னும் எவ்வளவு காலத்திற்கு சந்தனம் அரைப்பதும், தலை முடிப்பதும், பூச்சுடுவதும், முந்தானை திருத்துவதும், கடைவாயில் பார்ப்பதும்? அகக்கூத்து, புறக்கூத்து என்று சிலப்பதிகாரம் கூறும் இருவகைக் கூத்துள், இவ்வகையான அகக்கூத்துகளை ஆடியது இப்போதைக்குப் போதும். இன்றைய தேவை புறக்கூத்து. சங்ககாலப் புறநானூற்றையும் விஞ்சிய வீர வரலாறு இன்று நிகழ்த்தப்படுகிறது. அந்த அற்புதங்களை ஆடுவோம், பாடுவோம், கொண்டாடுவோம்.

அந்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சில புற நடனங்கள் ஆடப் படுகின்றன. இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால், அவை மெல்லிசை இறுவட்டுப் பாடற் சொற்களுக்குப் பிடிக்கப்படுகின்ற பதார்த்த (பத+அர்த்த) அபிநியங்களாக அரங்கில் எஞ்சிவிடுகின்றன.

பரதம் வேறு, அதற்கான இசை வேறு. அதன் களதியே வேறு. அதிலும் இன்று வேண்டப்படுவது அகம் அல்ல, புறம் - புதிய புறம். அதற்கேற்ப பரதம் புதிய கோலம் கொள்ள வேண்டும். உடலும் உள்ளும் இரண்டறக் கலந்து தகிக்கும் புதிய தாண்டவங்கள் வேண்டும். புதிய பரதர்களிடம் காலம் வேண்டிற்பது இதைத்தான்.

பாடல் - சுவாமி விழானந்தர்
மௌழியெய்யப்பு - பாலம் செஷ்மனன்

வேலை முகட்டில் கதிரெழுமுன்
விரைந்து பறித்த புதுமலரால்
கோல முறவே புனைமாலை
ஆர்க்கோ எங்கள் குலக்கொழுந்தே
கோல முறவே புனைமாலைக்கு
உரியார் யார் என்றநியாயோ
சீலம் உற முன்பு எமையாண்ட
செல்வர் உடைமை யாம் அலமோ

பாரோர் எழுமுன் பெழுந்திருந்து
பனிமாமலர்கள் பலபறித்து
சீராய் அமைத்த மலர்மாலை
ஆர்க்கோ எங்கள் திருக்கொழுந்தே
சீராய் அமைத்த மலர்மாலைக்கு
உரியார் யார் என்றநியாயோ
ஆரா அழுதாய் எமையாண்ட
அழுலர் உடைமை யாம் அலமோ

Malar Maalai
(Flower garland)

Before the sun rises from the sea
In haste, flowers gathered
To make a garland fo beauty
For whom is meant oh! Little bud of our family
Don't you know the garland of beauty?
Whom to it belongs
Don't we belong to the bounteous Lord?
Whose grace has fallen on us

Before others rise from bed
Plucking the dew laden flowers
And making a symmetrical garland
For whom is meant oh! Little bud of our family
Don't you know the symmetrical garland?
For whom to it belongs
Don't we belong to the Lord, the nectar of our life?
Whose grace has fallen on us

உங்கள் திறமைக்கு ஒரு சவால்! போட்டியில் பங்குபற்றி பரிசில்களை வெல்லுங்கள்

இப் பக்கத் தானை அடியோடு வெட்டியெடுத்து கீழே உள்ள வினாவிற்கான விடையையும், தங்களது பெயர், முகவரி போன்ற ஏனைய விபரங்களையும் மறுபக்கத்தில் அதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட திகதியில் இருந்து ஒரு மாத காலத்தினுள் விடைக்கக்கூடியதாக கீழே உள்ள முகவரிக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டும். சரியான விடையை எழுதும் அதிர்ஷ்டசாலி ஒருவருக்கு பரிசுப்பொருளும், பரிசு வென்றவர் தேர்ந்தெடுக்கும் ஒரு நபருக்கு ஒரு வருடத்திற்கான கலப்பை வெளியிடுகளும் இலவசமாக அனுப்பி வைக்கப்படும்.

இப் போட்டியில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே இறுதியானதும் முடிவானதும் ஆகும். ஒருவர் எத்தனை விடைத்தாள்களையும் அனுப்பலாம். ஆனால் விடைகள் எல்லாம் கலப்பை ஏட்டில் வெளியிடப்படும் தாள்களிலேயே நிரப்பப்படல் வேண்டும். போட்டோ பிரதி எடுத்து அனுப்பப்படும் விடைத்தாள்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது என்பதையும் அறியத் தருகிறோம்.

விடைகள் அனுப்பவேண்டிய முகவரி:-

KALAPPAI, P O Box 40, Homebush South, N S W, 2140, Australia.

வினா

ததவுகள், யன்னால்கள் யாவும் சாத்திப் பூட்பட்ட
இரண்டு அறைகள் அருகங்கே உள்ளன. ஒரு அறையிலுள்ள மேசையில் பச்சை, மஞ்சள், சிவப்பு என மூன்று மின்குமிழ்கள் தனித்தனியாகப் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. மறு அறையில் இம் மின் குமிழ்களுக்கான தனித்தனி சுவிட்சுகள் (switches) 1, 2, 3 என இலக்கமிடப்பட்டு சுவரில் தனித்தனியாகப் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. நீர் ஒரு அறையிலுள் ஒரு முறை மட்டும்தான் சென்றுவர முடியும். நீர் மின்குமிழ்களுக்குக் கீழே, அவற்றுக்குப் பொருத்தமான சுவிட்சுகளின் இலக்கங்களை எவ்வாறு சரியாக இடுவீர்? (நீர் ஒரு அறையை விட்டு வெளியேறும்போது அவ் அறைக்கதவு தானாகவே சாத்திப் பூட்டிக்கொள்ளும் எனவும் கொள்க.)

I

முன் பக்கத்திலுள்ள வினாவிற்கான விடையை கீழே உள்ள கூர்த்துவங்களுக்கு எழுதுக.

கீழே உள்ளவற்றை ஆங்கிலத்தில் தெளிவாக நிரப்பும்படி தயவுடன் வேண்டுகிறோம்.

உங்கள் பெயர்: _____

அஞ்சல் விலாசம்: _____

தொலைபேசி இலக்கம்: _____

நான் போட்டி விதிகளை ஏற்றுக்கொள்வதாக உருதியளிக்கிறேன்.

விடையளிப்பவரின் கையொப்பம்:

← நீங்கள் இப் போட்டியில் வென்றால், ஒரு வருடத்திற்கான கலப்பை வெளியீடுகள் இலவசமாக அனுப்பி வைக்கப்படுவதற்காக

நீங்கள் தெரிவு செய்யும் நபரின் பெயர்: _____

அவரின் அஞ்சல் விலாசம்: _____

**Access to hospitals ..... DIFFICULT
Malnutrition ..... RAMPANT
Medicine ..... IN SHORT SUPPLY**

Such is the plight of Tamils in NorthEast Sri Lanka

Tens of thousands have been made homeless and destitute in the NorthEast of Sri Lanka

OVER THE PAST 6 YEARS

- AMAF has been providing assistance towards improving medical and health facilities in NorthEast (NE) Sri Lanka.
- AMAF has financed the establishment and commissioning of the first state of the art pathology laboratory in NE Sri Lanka. It has also donated a mobile Xray unit, 6 patient transport vehicles, equipment for coronary care unit (CCU), intensive care unit (ICU) and operating theatre. AMAF has setup a mobile dental clinic and provided equipment to improve the dental care.

YOU CAN MAKE A DIFFERENCE TO THE HEALTH AND WELLBEING OF OUR PEOPLE
by contributing to AMAF projects.

UPCOMING MAJOR EVENT

Easter Friday Radiothon on 21 March 2008

On 3CR Radio and Inpaththamil Oli Radio

PLEASE DONATE GENEROUSLY

அவஸ்திரேலிய மருந்துவ உதவி நிதியம்
Australian Medical Aid Foundation Inc (AMAF)

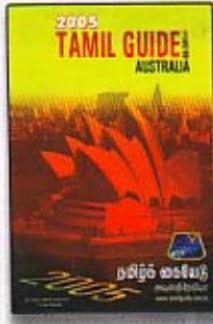
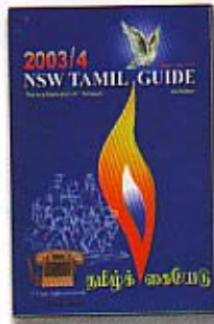
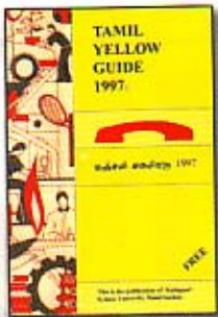
We thank you for continuing your support.

Contribution could be made to the AMAF by drawing a cheque in favour of
'Australian Medical Aid Foundation Inc'

Postal address: 5 Noble Avenue, Strathfield, NSW 2135

Telephone: (02) 9642 4860 or 0417 277 862

For further information, visit www.amaf.org

தமிழ்க் கையேடு 2008

(5 வது வெளியீடு)

Tamil Guide 2008

(5th Issue of the Tamil Guide)

For all Tamil Community information and business advertisements

Tamil Guide will be available soon in all the Tamil Business outlets

For TAMILS By TAMILS

Publish by

Kalappai Publications (ASoGT) and AMAF

All Profits go to projects of the Australian Medical Aid Foundation (AMAF)

மேலதிக விபரங்கள்:

Contact: (02) 9642 4860 or (02) 9758 7970

or 0417 277 862

Email: kalappai@gmail.com

Web: www.kalappai.org

Made by: MITHRA Channel - 24. Email: mithrabeans@gmail.com